

ด
370.154
ก 279ป

๓

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์
เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2552

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

S 361208

๒ 1 ส.ค. 2552

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์
เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2552

กฤษฎาพร พวงชัย. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้น ที่ 2

โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม.

(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกปัจจัยที่ศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว บุคลิกภาพ ความศรัทธาต่อโรงเรียน และลักษณะมุ่งอนาคต ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 265 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{11}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{12}) ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน (X_{13}) การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_{14}) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_{15}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{17}) และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 3 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : หญิง (X_2) บุคลิกภาพ (X_9) และความศรัทธาต่อโรงเรียน (X_{10})

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : ชาย (X_1) และการเลียนแบบเพื่อน (X_{18})

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มี 6 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X_3) ระดับชั้น

การศึกษา : ประถมศึกษาปีที่ 4 (X_4) ระดับชั้นการศึกษา: ประถมศึกษาปีที่ 5 (X_5) ระดับชั้นการศึกษา : ประถมศึกษาปีที่ 6 (X_6) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_8)

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{11}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{17}) และความศรัทธาต่อโรงเรียน (X_{10}) ซึ่งทั้ง 4 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 65.10

5. สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .383 + .395 X_{16} + .440 X_{11} + .219 X_{17} - .193 X_{10}$$

5.2 สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .427 X_{16} + .423 X_{11} + .244 X_{17} - .208 X_{10}$$

FACTORS AFFECTING LEARNING MOTIVATION OF THE SECOND LEVEL,
PRIMARY GRADES 4-6 STUDENTS AT SAINAMTHIP SCHOOL
IN KLONGTOEI DISTRICT, BANGKOK

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

May 2009

Kritsadaporn Phuangchoi. (2009). *Factors Affecting learning Motivation Of The Second Level, Primary Grade 4 - 6 Students At Sainamthip School In Klongtoei District, Bangkok.* Master's Project M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assist. Prof. Dr. Pasana Chularat .

The purposes of this research were to study the to Factors affecting Attitudes Learning Motivation Of The Second Level, Primary Grade 4 - 6 Students At Sainamthip School In Klongtoei District, Bangkok in academic year 2008. These factors were divided into 3 dimensions, first of them was personal factors: gender , grade level , GPAX , personality , economic status and achievements, second of them was family factor : parental expectation, interpersonal relationship between students and their family membership , guardian's expectation towards student and parents' expectation and third of them was learning environmental factor of school environment factor : Physical learning environment , interpersonal relationship between students and their teachers and interpersonal relationship between students and their peer groups.

The 265 sample were 62 males and 90 females of the second level, primary grade 4 - 6 students at Sainamthip school in Klongtoei district, Bangkok in academic year of 2008 were drawn by stratified random sampling from population. The research instrument was the variables related to factors attitudes Learning Motivation. The data analyzed by the Person Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows:

1. There were significantly positive correlation affecting learning motivation Of The Second Level, Primary Grade 4 - 6 Students At Sainamthip School In Klongtoei District, Bangkok and 7 factors; Aim (X_{11}), interpersonal relationship between students and their family membership(X_{12}),guardian's expectation towards student(X_{13}),guardians' supporting (X_{14}) , Physical learning environment (X_{15}), interpersonal relationship between students and their teachers (X_{16}),interpersonal relationship between students and their peer groups (X_{17}).gender : female (X_2), personality(X_9) and believe in school (X_{10}).at .01 level. There was significantly positive correlation affecting learning motivation Of The Second Level, Primary Grade 4 - 6 Students At Sainamthip School In Klongtoei District, Bangkok and 3 factors ; female(X_2), personality (X_9) and believe in school (X_{10}) at .05 level.

2. There were significantly negative correlation affecting learning motivation Of The Second Level, Primary Grade 4 - 6 Students at Sainamthip School In Klongtoei District, Bangkok and 2 factors ; gender : male(X_1) and students' peer imitation (X_{18}) at .01 level.

3. There were no significantly correlation learning motivation Of The Second Level, Primary Grade 4 - 6 Students at Sainamthip School In Klongtoei District, Bangkok and 6 factors; age(X_3), educational level : level 4(X_4), grade level 5(X_5) , grade level 6 (X_6), learning achievement(X_7), and economic status(X_8).

4. There were 4 significantly factors of affecting learning motivation of the second level, primary grade 4 - 6 students at Sainamthip School In Klongtoei District, Bangkok, at .01 level ranking from the most affecter to the least affecter ; interpersonal relationship between students and their teachers (X_{16}), Aim (X_{11}), interpersonal relationship between students and their peer groups (X_{17}) and believe in school (X_{10}). These 4 factors could predict of affecting learning motivation about percentage of 65.10

5. The significantly predicted equation of affecting learning motivation of The second level, primary grade 4 - 6 Students at Sainamthip School In Klongtoei District, Bangkok at .01 level were as follows :

5.1 In term of raw scores were

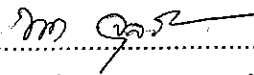
$$\hat{Y} = .383 + .395 X_{16} + .440 X_{11} + .219 X_{17} - .193 X_{10}$$

5.2 In term of standard scores were :

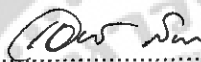
$$Z = .427 X_{16} + .423 X_{11} + .244 X_{17} - .208 X_{10}$$

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียน
สายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ของ กฤษฎาพร พวงช้อย ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

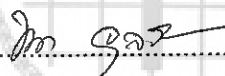
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสนา จุฬรัตน์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ เวรณี กรีทอง)

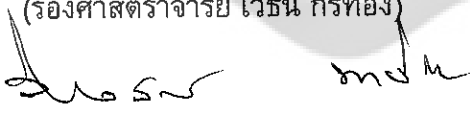
คณะกรรมการสอบ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสนา จุฬรัตน์)

ประธาน

.....
(รองศาสตราจารย์ เวรณี กรีทอง)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. งามอาจ นัยพัฒน์)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

วันที่ 22 เดือน พฤษภาคม พ.ศ.2552

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสณา จุลรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา กรรมการสอบปากเปล่า ที่กรุณาให้คำปรึกษา พร้อมทั้งแนวคิด คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ตลอดจนให้แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆด้วยความเมตตา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างมาก จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์จินตนา ดันตสุทธิกุล ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการนางฉวีธิดา พรหมเลิศ คณะผู้บริหาร คณาจารย์ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร เป็นอย่างสูงที่ได้กรุณาอนุญาตให้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบใจนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บข้อมูล

ขอขอบคุณคุณจิตรา โอศิริ หัวหน้างานที่มีความห่วงใยและให้ความช่วยเหลือต่อผู้วิจัยมาโดยตลอด และขอขอบใจคุณยุพาพร รางเริ่ม คุณวีณา งามโขง คุณพิมพ์พร อาภาภักทรกุล คุณนิรอร แซ่เอี้ย คุณสายสวาท ศรีประเสริฐ และเพื่อนๆทุกคนที่ให้ความรัก และให้กำลังใจต่อผู้วิจัยเสมอมา

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อไพบูลย์ พวงช้อย คุณแม่รัตนพร พวงช้อย และคุณวุฒิชัย พวงช้อย(พี่ชาย) ที่กรุณาให้ความรัก ความเมตตา และความช่วยเหลือในทุกด้านต่อผู้วิจัยมาโดยตลอด ประโยชน์อันใดที่ได้จากการทำสารนิพนธ์นี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาตอบแทนพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ ผู้ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ในการอบรมสั่งสอนผู้วิจัยมาจนถึงปัจจุบัน

กฤษฎาพร พวงช้อย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	9
สมมติฐานการวิจัย.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียน.....	11
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียน.....	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียน.....	16
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียน.....	17
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านส่วนตัว.....	17
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร..	33
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	35
การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง.....	35
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	37
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	56
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
สัญลักษณ์และอักษรรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า.....	62
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	68
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	68
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	68
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	69
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	70
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
อภิปรายผลการวิจัย.....	72
ข้อเสนอแนะ.....	84
ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้.....	84
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	85
บรรณานุกรม.....	86
ภาคผนวก.....	93
ภาคผนวก ก.....	94
ภาคผนวก ข.....	98
ภาคผนวก ค.....	122
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	136

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นและเพศ.....	36
2 แสดงจำนวนและร้อยละของแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นเรียน.....	63
3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่างๆ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว บุคลิกภาพ ความศรัทธาต่อโรงเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต สัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน การเลียนแบบเพื่อน และแรงจูงใจในการเรียน.....	64
4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้าน ครอบครัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับแรงจูงใจในการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์.....	65
5 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถ พยากรณ์ แรงจูงใจในการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์.....	66
6 แสดงปัจจัยที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ.....	67
7 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความศรัทธาต่อโรงเรียน..	123
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต.....	124
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับผู้ปกครอง.....	125
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวัง ของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน.....	127
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการสนับสนุน ทางการเรียนของผู้ปกครอง.....	128
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะ ทางกายภาพของการเรียน.....	129

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
13 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับครู.....	130
14 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน กับเพื่อน.....	132
15 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน.....	133
16 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียน.....	134

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกาภิวัตน์ที่ปรับเปลี่ยนเร็วและสลับซับซ้อนมากขึ้น ส่งผลกระทบทั้งที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศ ทำให้สังคมไทยต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง และได้ส่งผลกระทบต่อประชาชนคนไทย โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ตั้งแต่ปัญหาทางครอบครัว ปัญหาทางการศึกษา ปัญหาด้านการบริโภคนิยม เนื่องจากเด็กและเยาวชนเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนความเจริญก้าวหน้าของชาติให้เกิดขึ้นในอนาคตการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าได้นั้นต้องอาศัยบุคคลที่มีคุณภาพเป็นพื้นฐานในการพัฒนา เพราะบุคคลเป็นทรัพยากรที่มีค่าและเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของสังคม หากได้รับการส่งเสริมให้มีคุณภาพแล้วก็จะทำกับเป็นการสร้างความปึกแผ่นให้แก่ประเทศชาติ ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2545-2559) ได้วางเจตนารมณ์สูงสุดไว้ให้ คนไทย มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีวิถีชีวิตที่ดีงาม เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุขในชีวิต

การจัดการศึกษาที่ดีและมีประสิทธิภาพจำเป็นจะต้องสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้เกิดขึ้นแก่ตัวผู้เรียน ดังที่ อารี พันธุ์มณี (2546: 182) กล่าวว่า การเรียนรู้ใดๆ ก็ตาม ถ้าผู้เรียนมีความรู้สึกรออยากเรียน มีความเต็มใจ และพร้อมที่จะเรียนแล้ว แสดงว่าผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับสรวงศ์ โกวตระกูล (2550: 179) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ ความสัมพันธ์ผลในการเรียนของนักเรียนนอกจากจะขึ้นกับความสามารถแล้วยังขึ้นอยู่กับแรงจูงใจ นักเรียนที่มีความสามารถสูงแต่ขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้อาจจะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำ

จากสถานการณ์ทางการจัดการศึกษาในปัจจุบัน เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2539: 88) กล่าวถึงปัญหาที่พบเกี่ยวกับตัวผู้เรียน คือ นักเรียนขาดแรงจูงใจ ขาดความสนใจ และขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนขาดความรู้ และขาดความเข้าใจถึงประโยชน์ของการเรียนรู้ต่อตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ แฮริส (Harris. 1984: 14) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนี้ขึ้นอยู่กัตัวแปร ด้านสติปัญญาและตัวแปรด้านอื่นๆ ที่ไม่ใช่สติปัญญา ส่วนการเผชิญความเครียดและการปรับตัวเป็นการใช้สติปัญญาประเมินสภาพการณ์ว่าเป็นอันตรายหรือไม่ ตลอดจนหาวิธีแก้ไขสิ่งที่เป็นอันตรายต่างๆ นอกจากนี้ ปัญหาการจัดการศึกษาที่ครูผู้สอนกำลังประสบปัญหาอยู่ คือ พฤติกรรมการเรียนรู้ที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน เกิดจากการไม่ตั้งใจเรียน พุดคุยกันในห้องเรียน ขาดการวางแผนในการเรียน ไม่ส่งงานตามกำหนด ซึ่งพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเหล่านี้รบกวนการดำเนินการสอนของครู ทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนไม่สามารถดำเนินไปในทิศทางที่พึงประสงค์ตลอดจนนักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนเท่าที่ควร (จำรูญ เทียมธรรม. 2546: 1-3)

จากการที่ผู้วิจัยมีมารดาเป็นครูผู้สอนอยู่โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร และได้ปรารภกับผู้วิจัยว่านักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ไม่ค่อยตั้งใจเรียน ไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน เบื่อหน่ายในการเรียน และมีผลการเรียนที่ไม่ดี ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้นกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร จำนวน 180 คน ระดับชั้นละ 60 คน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 2 ข้อ สอบถามนักเรียนดังรายละเอียดต่อไปนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “นักเรียนคิดว่าขณะที่เรียน นักเรียนมีปัญหาหรือไม่ ถ้ามีคือปัญหาใด” ผลการสำรวจเรียงลำดับปัญหาที่พบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดดังนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 ระบุว่ามีปัญหาทางการเรียนมากที่สุด ได้แก่ นักเรียนไม่ตั้งใจเรียน ไม่มีความสนใจในการเรียน เบื่อหน่ายในการเรียน ไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน และไม่เข้าใจเนื้อหาวิชา รองลงมาเป็นปัญหาด้านส่วนตัว จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 ได้แก่ ปรับตัวเข้ากับเพื่อนไม่ได้ ไม่มีเงินมาเรียน และไม่มีอุปกรณ์การเรียน

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 51.67 ระบุว่ามีปัญหาทางการเรียนมากที่สุด ได้แก่ นักเรียนเบื่อหน่ายในการเรียน ไม่ตั้งใจเรียน ไม่ชอบอ่านหนังสือเรียน ไม่ทำการบ้านส่งครู และไม่มีมีความกระตือรือร้นในการเรียน รองลงมาเป็นปัญหาด้านส่วนตัว จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 48.33 ได้แก่ ไม่มีเงินมาเรียน ปรับตัวเข้ากับเพื่อนไม่ได้ และพ่อแม่ไม่มีเวลาให้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 55 ระบุว่ามีปัญหาทางการเรียนมากที่สุด ได้แก่ นักเรียนไม่ตั้งใจเรียน เบื่อหน่ายในการเรียน และรู้สึกว่าการเรียนไม่น่าสนใจ รองลงมาเป็นปัญหาด้านส่วนตัว จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 45 ได้แก่ ปรับตัวเข้ากับเพื่อนไม่ได้ ไม่มีเป้าหมายในชีวิต และไม่รู้ว่าจะตนเองจะเลือกเรียนต่อที่ไหนหลังจากจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำถามข้อที่ 2 ถามว่า “จากปัญหาข้อที่ 1 นักเรียนคิดว่าเกิดจากสาเหตุใดบ้าง” ผลการสำรวจพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีปัญหาด้านการเรียนมีสาเหตุมาจาก ครูสอนน่าเบื่อ เนื้อหาวิชายาก คู้และเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน และปัญหาด้านส่วนตัวมีสาเหตุมาจาก ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่ดี และไม่กล้าเข้าไปคุยกับเพื่อนคนอื่นก่อน

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีปัญหาด้านการเรียนมีสาเหตุมาจาก ครูสอนเร็ว ไม่มีสมาธิในการเรียน ปรับตัวเข้ากับรูปแบบการเรียนรู้อย่างใหม่ยังไม่ได้ และไม่เห็นคุณค่าของการเรียน และปัญหาด้านส่วนตัวมีสาเหตุมาจาก ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่ดี มีบุคลิกภาพที่ไม่ดี และคิดว่าเพื่อนๆ ไม่ชอบตนเอง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีปัญหาด้านการเรียนมีสาเหตุมาจาก เนื้อหาวิชายาก ไม่ชอบครูผู้สอน ไม่รู้จักการวางแผนการเรียน คู้และเล่นกับเพื่อนในห้องเรียน และไม่มีเวลาทำการบ้านเพราะต้องช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน และปัญหาด้านส่วนตัวมีสาเหตุมาจาก ไม่มีการวางแผนในอนาคต ไม่มีความมั่นใจในตนเอง และไม่รู้ว่าจะตนเองมีความถนัดวิชาใด

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ปกครอง ใช้ประกอบการวางนโยบายในการปรับปรุงและส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนให้มากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 530 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 164 คน เป็นนักเรียนชาย 61 คน และนักเรียนหญิง 103 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 171 คน เป็นนักเรียนชาย 69 คน และนักเรียนหญิง 102 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 195 คน เป็นนักเรียนชาย 86 คน และนักเรียนหญิง 109 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 265 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 82 คน เป็นนักเรียนชาย 30 คน และนักเรียนหญิง 52 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 86 คน เป็นนักเรียนชาย 35 คน และนักเรียนหญิง 51 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 98 คน เป็นนักเรียนชาย 43 คน และนักเรียนหญิง 55 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane, 1967: 886-887) โดยใช้ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่

1.1.1 เพศ

1.1.2 อายุ

1.1.3 ระดับชั้นการศึกษา

1.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1.5 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

1.1.6 บุคลิกภาพ

1.1.7 ความศรัทธาต่อโรงเรียน

1.1.8 ลักษณะมุ่งอนาคต

1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว

1.2.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

1.2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน

1.2.3 การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

1.3.1 ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

1.3.4 การเลียนแบบเพื่อน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **แรงจูงใจในการเรียน** หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่แสดงออกว่ามีความต้องการที่จะเรียน มีความพยายามที่จะกระทำในสิ่งต่างๆ ให้บรรลุผล รวมทั้งนักเรียนมีการวางแผนการเรียนได้อย่างมีระบบ มีความรับผิดชอบในการเรียน มีความกระตือรือร้นในการเรียน มีการวางแผนเป้าหมายในการเรียน เพื่อให้ประสบผลสำเร็จทางการเรียน

2. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียน** หมายถึง สิ่งที่ส่งผลให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 **ปัจจัยด้านส่วนตัว** ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว บุคลิกภาพ และความศรัทธาต่อโรงเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.1 เพศ ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง

2.1.2 อายุ หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่แรกเกิดจนถึงปัจจุบันตามปฏิทินสากลของนักเรียน

2.1.3 ระดับชั้นการศึกษา ได้แก่

2.1.3.1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.1.3.2 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.1.3.3 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งวัดได้จากระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average)

2.1.5 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่ได้รับรวมกันเป็นรายเดือน

2.1.6 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะตัวของนักเรียนที่แสดงออก เพื่อตอบสนองต่อสภาพการณ์ต่างๆ ในการดำรงชีวิต ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งตามแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins' Activity Survey) โดยแบ่งเป็น 2 แบบ คือ

2.1.6.1 บุคลิกภาพแบบเอ ได้แก่ ลักษณะของนักเรียนที่รักความก้าวหน้า ชอบฝ่าฟันอุปสรรค มีความก้าวร้าว โกรธง่าย ชอบทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ทำงานด้วยความรวดเร็ว และไม่ชอบการรอคอย

2.1.6.2 บุคลิกภาพแบบบี ได้แก่ ลักษณะของนักเรียนที่ค่อนข้างเฉื่อยชา จิตใจเยือกเย็น ทำงานไปเรื่อยๆ ไม่ชอบฝ่าฟันอุปสรรคใดๆ และไม่ชอบที่จะทำงานในเวลารีบด่วนแต่สามารถอดทนรอคอยได้

2.1.7 ความศรัทธาต่อโรงเรียน หมายถึง ความรู้สึกที่ดีของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียน อาจารย์ผู้สอนที่ทรงคุณวุฒิ และสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ชอบชื่อเสียงของโรงเรียน ภูมิใจในการสอนของครู ชอบห้องเรียน สถานที่พักผ่อนนอกห้องเรียน และสวัสดิการต่างๆ ในโรงเรียน

2.1.8 ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ลักษณะของการมองอนาคตข้างหน้าของนักเรียนที่สามารถคาดการณ์ไกล และเห็นความสำคัญของผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ศึกษาแนวทางแก้ปัญหา วางแผนเพื่อเป้าหมายในอนาคตและปฏิบัติเกี่ยวกับอนาคตเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1.8.1 สามารถคาดการณ์ไกลถึงผลที่อาจจะเกิดขึ้นจากการกระทำเกี่ยวกับการศึกษา และการประกอบอาชีพ และตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสม

2.1.8.2 การศึกษาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการ เพื่อเป้าหมายการศึกษาและการประกอบอาชีพในอนาคต

2.1.8.3 รู้จักเลือกที่จะกระทำและรอคอยผลที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตเกี่ยวกับการศึกษา และการประกอบอาชีพ และมีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง และการปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน เพื่อทำให้มีความสัมพันธ์ที่ดี มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.2.1.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง ได้แก่ การแสดงความรัก ความเคารพ เชื่อฟัง ยอมรับกฎระเบียบของผู้ปกครอง การขอคำแนะนำและซักถามในการปฏิบัติตนทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

2.2.1.2 การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรักและความเอาใจใส่ต่อเรื่องการเรียนรู้ ให้กำลังใจและไว้วางใจในการทำกิจกรรมของนักเรียน เป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัวกับนักเรียน

2.2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนที่มีต่อความต้องการหรือการตั้งเป้าหมายของผู้ปกครองที่เกี่ยวกับการตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน มีความรับผิดชอบต่อการเรียนและการทำงาน มีผลการเรียนดี สามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ ต้องการให้นักเรียนศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ประสบความสำเร็จในด้านการเรียน และมีอาชีพการงานที่ดีในอนาคต

2.2.3 การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง การที่ผู้ปกครองให้การสนับสนุนทางการเรียนของนักเรียน ได้แก่ ความสนใจ ชักถามแนะนำ ให้ความช่วยเหลือและร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ ให้เงินและทุนทรัพย์ในการใช้จ่าย ให้เวลานักเรียนในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่างๆ แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

2.2.3.1 การสนับสนุนทางด้านวัตถุ ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียน เครื่องแต่งกาย และเงินให้แก่นักเรียนอย่างเพียงพอ ตามความจำเป็นทางการเรียนของนักเรียน

2.2.3.2 การสนับสนุนทางด้านวาจา ได้แก่ การให้ความสนใจ ความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและชี้แนะด้านการเรียนแก่นักเรียน

2.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.3.1 ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน หมายถึง สภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนที่มีผลต่อนักเรียน ได้แก่

2.3.1.1 สถานที่เรียน หมายถึง ภายในห้องเรียนมีอากาศถ่ายเท สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย มีขนาดเหมาะสมกับปริมาณนักเรียน บริเวณห้องเรียนปราศจากกลิ่นและเสียงรบกวน

2.3.1.2 สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน หมายถึง สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนมีหลากหลายเพียงพอกับจำนวนอาจารย์ผู้สอนและนักเรียน มีความทันสมัยและมีคุณภาพในการใช้งานที่เหมาะสม

2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึง การปฏิบัติของนักเรียนต่อครู และการปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.3.2.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู ได้แก่ การตั้งใจเรียน การให้ความเคารพ เชื่อฟัง การปฏิบัติตามคำสอนของครู การขอคำแนะนำและปรึกษาครูทั้งด้านส่วนตัวและด้านการเรียน

2.3.2.2 การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรักความอบอุ่น การเอาใจใส่ ตั้งใจอบรมสั่งสอนนักเรียน ยอมรับฟังความคิดเห็น ให้ความเป็นกันเองและดูแลให้คำปรึกษานักเรียนทั้งเรื่องการเรียนรู้และเรื่องส่วนตัว

2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียน และเพื่อนที่มีต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในด้านการเรียน การทำงาน และด้านส่วนตัว การรู้จักการให้และการยอมรับเคารพในสิทธิของเพื่อน สนใจในความรู้สึกของเพื่อน การห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกันและการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน

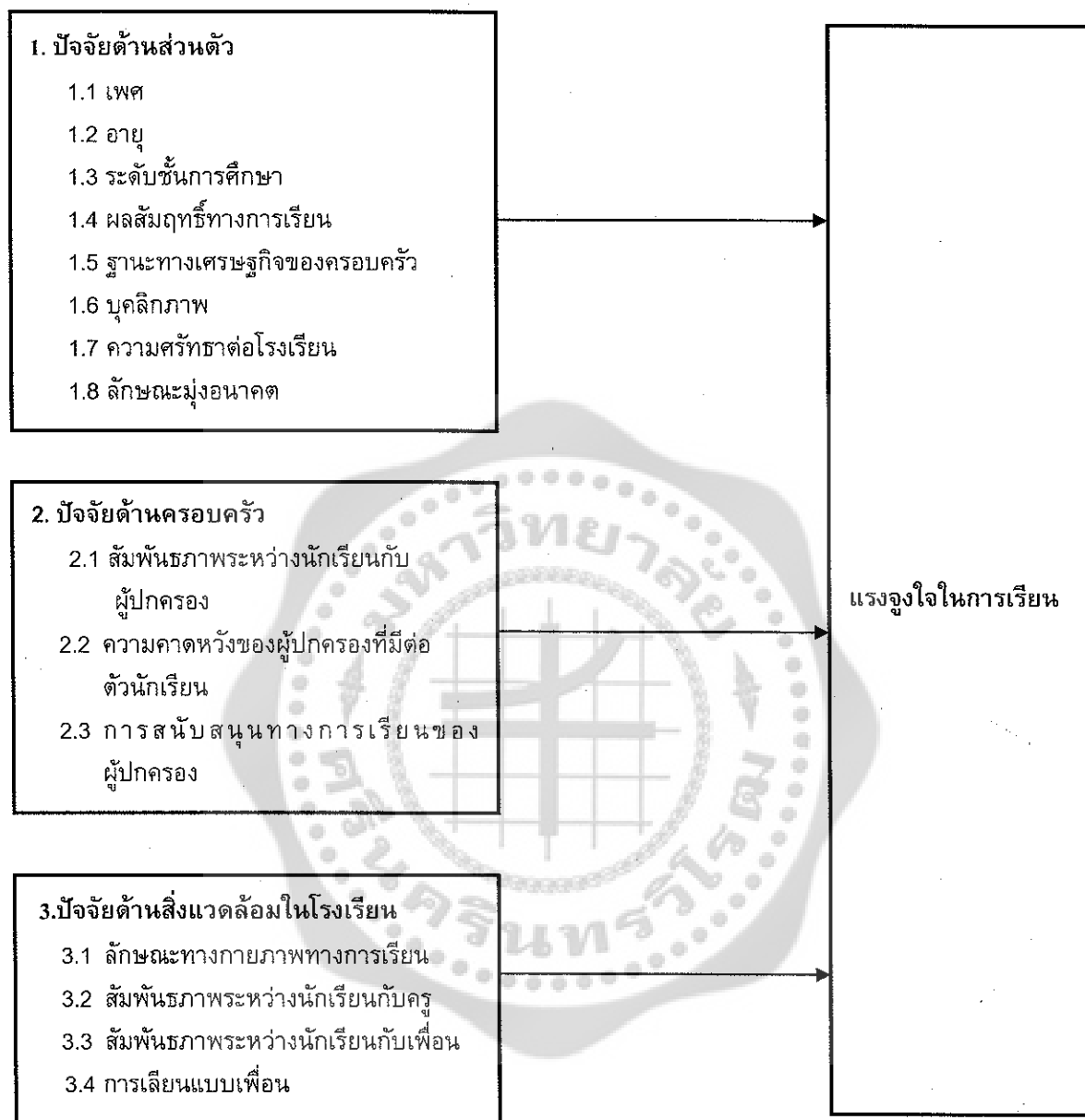
2.3.4 การเลียนแบบเพื่อน หมายถึง การกระทำเอาแบบอย่างของบุคคลอื่นมาเป็นของตน เพื่อที่ตนเองจะได้เป็นที่ยอมรับของสังคม การเลียนแบบจะช่วยให้เกิดความอบอุ่นใจและมีความมั่นใจเพิ่มมากขึ้น

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ปัจจัย 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว บุคลิกภาพ ความศรัทธาต่อโรงเรียน และลักษณะมุ่งอนาคต ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และการเลียนแบบเพื่อน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานในการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียน
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียน
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียน
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียน
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนสาธิตน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียน

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียน

1.1.1 ความหมายของแรงจูงใจ

ประสาธ อิศรปริดา (2541: 334) แรงจูงใจ หมายถึง พลังทางจิตซึ่งภาวะภายในที่กระตุ้น กำหนดทิศทาง และคงสภาพพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์หรือเป้าหมาย

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภณ (2542: 138) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า เป็นกระบวนการที่อิทธิพลถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าให้มีพฤติกรรมมุ่งไปสู่จุดหมายปลายทาง ถ้าแรงจูงใจมีมากพฤติกรรมก็จะมากด้วย

วรรณิ ลิ้มอักษร (2543: 120) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง การกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมด้วยความเต็มใจ เมื่อกระทำหรือได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขแล้ว ก็จะได้รับสิ่งตอบแทนตามที่บุคคลต้องการ

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2544: 156) กล่าวว่า แรงจูงใจหมายถึง สิ่งโน้มน้าว หรือสิ่งชักนำให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ

อารี พันธุ์มณี (2546: 269) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึงสภาวะใดๆ ก็ตามที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายหรือเงื่อนไขที่ต้องการ

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า แรงจูงใจในการเรียน หมายถึง สิ่งที่อยู่ภายในหรือความต้องการของบุคคล ที่เป็นพลังกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการ หรือเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ และเป็นกระบวนการที่กระตุ้นให้บุคคลเกิดความพยายาม เกิดความพร้อม ความพอใจที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมให้ประสบความสำเร็จ

1.1.2 ความสำคัญของแรงจูงใจ

แรงจูงใจที่ทำให้ผู้เรียนเข้าเรียนนั้น นับว่ามีความสำคัญต่อการเรียนมาก โดยเฉพาะแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มนุษย์ทุกคนเป็นความต้องการทางจิตใจ ของมนุษย์ที่จะฝ่าฟันกระทำการที่ยากๆ ให้ประสบผลสำเร็จ และได้ผลดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งได้มี ผู้กล่าวไว้หลายทัศนะ ดังนี้

อารี พันธ์มณี (2546: 182) กล่าวว่า การเรียนรู้ใดๆ ก็ตาม ถ้าผู้เรียนมีความรู้สึกอยากรู้อยากเรียน มีความเต็มใจ และพร้อมที่จะเรียนแล้ว แสดงว่าผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า การสร้างแรงจูงใจในการเรียน จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่างๆ ซึ่งมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ เพราะการที่บุคคลจะกระทำพฤติกรรมได้เต็มความสามารถหรือไม่ ขึ้นอยู่กับว่าบุคคลนั้นเต็มใจมากน้อยแค่ไหน ดังนั้นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนจึงมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนอย่างยิ่ง

1.1.3 ประเภทของแรงจูงใจ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2530: 236) ได้แบ่งประเภทแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังของการแสดงออกของพฤติกรรม ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลเห็นคุณค่าของกิจกรรมที่ดี ทำด้วยความเต็มใจ โดยถือว่าการบรรลุในกิจกรรมนั้นๆ เป็นรางวัลอยู่แล้ว
2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาเพราะมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาเร้า ไม่ได้ทำเพื่อความสำเร็จในสิ่งนั้นเลย เช่น การกระทำเพื่อต้องการรางวัล ตำแหน่ง เกรด เป็นต้น

ฮิลการ์ด (กาญจนา พันธุ์เยี่ยม. 2546: 10; อ้างอิงจาก Hilgard. 1962) แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจเพื่อการอยู่รอด หมายถึงความต้องการทางกาย ซึ่งเป็นสิ่งที่ขาดเสียไม่ได้ เช่น ความต้องการอาหาร ความต้องการน้ำ ความต้องการอุณหภูมิ ที่เหมาะสม ความต้องการการพักผ่อน และความต้องการทำกิจกรรม
2. แรงจูงใจทางสังคม หมายถึง แรงจูงใจอันเกิดจากความต้องการทางสังคม ของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ได้แก่ ความต้องการความรัก ความต้องการตำแหน่งในสังคม ความต้องการทางเพศ ความต้องการสิ่งเหล่านี้ กระตุ้นทำให้เกิดแรงจูงใจให้คนเรากระทำพฤติกรรมทางสังคม
3. แรงจูงใจในการอวดตน หมายถึง แรงจูงใจอันเกิดจากความสำเร็จ ความต้องการปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจ ความต้องการชื่อเสียงเกียรติ ความต้องการในสร้างและประดิษฐ์เพื่อให้เกิดความรู้สึกนับถือตนเอง ซึ่งจะเป็นทางให้บุคคลสามารถหลีกเลี่ยงจากการมีปมด้อย และความรู้สึกตนเองไม่มีค่าส่วนแรงจูงใจที่เกิดความต้องการปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจนั้นก็เพื่อบุคคลจะได้เป็นที่น่ายินยอมยกย่องจากคนอื่นในสังคม

อารี พันธุ์ณี (2546: 270) กล่าวว่าแรงจูงใจ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ

1. แรงจูงใจภายใน เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการที่จะกระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง ไม่ต้องอาศัยการเรียนรู้จากสิ่งภายนอก เช่นการเรียนรู้เพื่อต้องการความรู้ทำงานเพราะต้องการความชำนาญ ซึ่งความต้องการหรือความสนใจพิเศษ ตลอดจนความรู้สึกนึกคิด หรือทัศนคติของแต่ละบุคคล ที่จะผลักดันให้บุคคลสร้างพฤติกรรมขึ้น ซึ่งได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น ความสนใจ ความรัก ความศรัทธา เป็นต้น

2. แรงจูงใจภายนอก เป็นสภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น สิ่งของ ชื่อเสียง เงิน ปรียญาบัตร ความก้าวหน้า รางวัล เป็นต้น ทำให้บุคคลมองเห็นเป้าหมาย จึงทำให้บุคคลเกิดความต้องการและแสดงพฤติกรรมสู่เป้าหมายนั้น

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ประเภทของแรงจูงใจสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ แบ่งตามเหตุผล เบื้องหลังการแสดงออกของพฤติกรรมที่แยกเป็น แรงจูงใจภายใน เป็นการมองเห็นคุณค่าแล้วกระทำด้วยความเต็มใจ และแรงจูงใจภายนอกเป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการการเรียนรู้ การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและสังคม การทราบถึงประเภทของแรงจูงใจนี้ทำให้สามารถจัดสรรแรงจูงใจเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนมากที่สุด

1.1.4 องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ

อารี พันธุ์ณี (2546: 282) กล่าวว่า ลักษณะแรงจูงใจของบุคคลขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ทุกคนมีธรรมชาติของคนแตกต่างกับคนอื่น คือ มีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตน ซึ่งประกอบด้วย

1.1 แรงขับ แรงขับของบุคคลจัดว่าเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการเกิดพฤติกรรม แรงขับเป็นสภาวะที่เกิดจากความไม่สมดุลภายในร่างกายของมนุษย์ ซึ่งแรงขับเกิดขึ้นได้จากลักษณะ 2 ประการ

1.1.1 แรงขับที่เกิดขึ้นจากภายในร่างกาย เช่น ความหิว

1.1.2 แรงขับที่เกิดขึ้นจากภายนอกในร่างกาย เช่น การได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งเร้าภายนอก สภาวะความกดดันจนทำให้บุคคลเกิดความตึงเครียด

1.2 ความวิตกกังวล ความวิตกกังวลจะมีผลต่อการเรียนรู้ หรือการกระทำพฤติกรรมต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่มีความวิตกกังวลใจสูงมาก กลุ่มที่มีความวิตกกังวลใจน้อยควรได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้า ส่วนกลุ่มที่มีความวิตกกังวลใจสูงแม้จะไม่ได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าก็ไม่ทำให้เกิดการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้

2. สถานการณ์ต่างๆ ในสิ่งแวดล้อม สถานการณ์ต่างๆ ในสิ่งแวดล้อมย่อมจะส่งผลทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจได้แตกต่างกันไป ลักษณะสถานการณ์ต่างๆ ที่มีผลต่อแรงจูงใจ

2.1 การแข่งขัน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่ต้องการเอาชนะผู้อื่น หรือต้องการทำให้ตนมีสภาพการณ์ที่ดีขึ้น ลักษณะการแข่งขันจะมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ

2.1.1 การแข่งขันกับตนเอง เป็นการแข่งขันที่ทำให้ตนดีขึ้นด้วยความเต็มใจ และความต้องการของตนเองไม่มีผู้ใดมาบัญชาให้เกิดพฤติกรรม

2.1.2 การแข่งขันกับบุคคลอื่น เป็นความต้องการที่จะเอาชนะความต้องการให้ตนเองอยู่เหนือผู้อื่น และมักทำทุกวิถีทางเพื่อให้ตนเองชนะเสมอ

2.2 ความร่วมมือ หมายถึง แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแรงผลักดันเป็นลักษณะของการมีพฤติกรรมแบบประนีประนอม

2.3 การตั้งเป้าหมาย หมายถึง การที่บุคคลได้มีการตั้งเป้าหมายไว้ในชีวิตอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นผลให้บุคคลมีความพยายามที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมายตามที่วางไว้ ลักษณะการตั้งเป้าหมายมี 2 ลักษณะคือ

2.3.1 เป้าหมายรวม เป็นเป้าหมายที่มักจะมีเป้าหมายย่อย ๆ อื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง

2.3.2 เป้าหมายระยะไกล เป็นเป้าหมายที่ตั้งขึ้นเพื่อจุดมุ่งหมายหนึ่งโดยเฉพาะ การตั้งเป้าหมายระยะไกลนี้จะเกิดขึ้นกับบุคคลที่มีวุฒิภาวะทางสมองพอสมควร

2.4 การตั้งความทะเยอทะยาน เป็นการตั้งเป้าหมายสูงไว้ หรือการเกิดความทะเยอทะยานจะเป็นแรงผลักดันให้เกิดพฤติกรรมขึ้น แต่ถ้าบุคคลตั้งความทะเยอทะยานไว้สูงเกินความสามารถของตน จะทำให้เกิดความล้มเหลวได้ง่าย ทำให้เกิดความท้อถอยต่องานนั้นหรือถ้าตั้งไว้ต่ำกว่าความสามารถของตนเองก็ทำให้ไม่มีแรงจูงใจพอที่จะกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ต่อ

3. ความเข้มข้นของแรงจูงใจ โดยปกติแล้ว ลักษณะความเข้มข้นของแรงจูงใจในแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างกัน และขึ้นอยู่กับลักษณะต่อไปนี้

3.1 การเสริมแรง หมายถึง การส่งเสริมให้บุคคลแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นแล้วมีความคงทนถาวร หรือเกิดซ้ำ ๆ การเสริมแรงมี 2 ลักษณะ คือ

3.1.1 การเสริมแรงทางบวก หมายถึง การทำให้อินทรีย์ได้รับสิ่งเร้าแล้วเกิดความพอใจ เช่น การให้รางวัล การยกย่องชมเชย เป็นต้น

3.1.2 การเสริมแรงทางบวก หมายถึง การที่อินทรีย์ถูกนำสิ่งเร้าที่ไม่พอใจออกไปแล้วทำให้อินทรีย์เกิดความพอใจ

3.2 ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด การที่บุคคลจะกระทำพฤติกรรมใด ๆ ได้ดีเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับระดับความสนใจของบุคคลนั้น

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญของแรงจูงใจ คือ ธรรมชาติของแต่ละบุคคลสถานการณ์ต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อม และความเข้มของแรงจูงใจ ซึ่งส่งผลถึงพฤติกรรมและการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลให้แตกต่างกัน

1.1.5 ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง มีดังนี้

ทฤษฎีแรงจูงใจของแมคเคลแลนด์ (McClelland. 1993: 100-110) ได้เสนอแนวคิดว่ามีแรงจูงใจอยู่ 3 ประการ คือ

1. ความต้องการสัมฤทธิ์ผล เป็นแรงขับเพื่อที่จะทำให้งานที่กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้ดีกว่า มีประสิทธิภาพสูงกว่า และประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย
2. ความต้องการความรักและความผูกพัน เป็นความปรารถนาที่จะส่งเสริมและรักษาสัมพันธภาพอันอบอุ่นเพื่อความเป็นมิตรกับผู้อื่น คล้ายกับความต้องการทางสังคมของมาสโลว์
3. ความต้องการมีอำนาจ เป็นความต้องการที่จะทำให้คนอื่นมีความประพฤติดีหรือมีพฤติกรรมตามที่ต้องการ หรือต้องการที่จะมีอำนาจในการบังคับบัญชาและอิทธิพลเหนือผู้อื่น

นอกจากนี้แมคเคลแลนด์ (McClelland. 1993: 402) กล่าวถึง ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจสูงไว้ดังนี้

1. กล้าเสี่ยงพอสมควร ผู้ที่มีแรงจูงใจสูง จะมีการตัดสินใจที่เด็ดเดี่ยว ไม่พอใจทำสิ่งที่ง่าย ๆ ซึ่งไม่ต้องใช้ความพยายาม หากแต่เลือกทำสิ่งที่ยากเหมาะสมกับความสามารถของตน และทำในสิ่งที่ยากได้สำเร็จทำให้ตนได้รับความพอใจ
2. ความกระตือรือร้น ผู้ที่มีแรงจูงใจสูงจะมีการมานะพากเพียรต่อสิ่งที่ท้าทาย ย้ำความสามารถของตนเอง เป็นงานที่ต้องใช้สมองคิดจะทำให้ตนเองเกิดความรู้สึกได้ว่าทำงานสำเร็จลุล่วงไปได้
3. ความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้ที่มีแรงจูงใจสูง จะพยายามทำงานให้เสร็จเพื่อความพึงพอใจของตนเอง มิใช่หวังให้คนอื่นยกย่อง ต้องปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น ไม่ชอบให้ผู้อื่นมาบงการว่าตนเองควรทำอย่างนั้นอย่างนี้
4. ต้องการทราบแน่ชัดในการตัดสินใจ ผู้ที่มีแรงจูงใจสูงจะติดตามผลการกระทำของตนว่ามีผลอย่างไร และเมื่อทราบผลการตัดสินใจแล้วยังพยายามทำให้ดีกว่าเดิมอีก การวางแผนล่วงหน้า ผู้ที่มีแรงจูงใจสูงจะเป็นผู้ที่มีการวางแผนระยะยาว เพราะเล็งเห็นการณ์ไกลกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจต่ำ

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า มนุษย์มีแรงจูงใจ หรือความต้องการที่แตกต่างกันออกไป และเป็นความต้องการที่ไม่สิ้นสุด ซึ่งหากบุคคลใดมีความปรารถนาอย่างแรงกล้า ก็ย่อมทำให้เกิดความเข้มข้นของแรงจูงใจที่อยากจะทำสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จ ดังนั้นแรงจูงใจในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จนั้น อาจเกิดจากสาเหตุสำคัญหลาย ๆ ประการ ไม่ว่าจะเป็น ลักษณะของตัวบุคคลนั่นเอง ธรรมชาติของความต้องการของมนุษย์ เป็นต้น

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียน

1.2.1 งานวิจัยในประเทศ

สมพร พรหมจรรย์ (2540: 79-80) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2539 จำนวน 830 คน พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนจากมากที่สุด ไปน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บรรยากาศทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน และเพศของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทศพร อันสงคราม (2545: 74) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 351 คน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทั้ง 12 ปัจจัย ได้แก่ เป้าหมายอนาคต ความต้องการพัฒนาดตนเอง เนื้อหาและหลักสูตรการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา บุคลิกภาพของครู การเสริมแรง บรรยากาศในการเรียน เทคนิคและวิธีการสอนของครู การใช้สื่อและนวัตกรรม การวัดและประเมินผล ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มรกต ศรียาสวิน (2545: 60-61) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาดนตรี นาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรนิสัยการเรียน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัว บรรยากาศในการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน

1.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

กอตต์ดไฟรต์ และคนอื่นๆ (อุษณีย์ อนุรุทธวงศ์, 2546: 99-100; อ้างอิงจาก Gottfried, A.W.; et.al. 1994) ได้ศึกษากลุ่มเด็กปฐมวัยที่มีการแสดงออกถึงความสามารถทางภาษา เมื่อโตขึ้นในวัยประถมเด็กจะมีไอคิวสูงกว่าเด็กทั่วไป และสิ่งที่มีความสำคัญมากต่อการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของความสามารถทางสติปัญญา คือ แรงจูงใจภายในที่เกิดขึ้นจากการเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ ความอยากรู้อยากเห็น ความสุขกับการเรียน การเรียนที่ทำให้ใคร่รู้

นาม จุง (Nam Jung, 1996: 2345) ได้ศึกษาพบว่ากลวิธีต่างๆ ทาง การเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และตัวแปรแรงจูงใจ ซึ่งได้แก่ เป้าหมายที่ต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน เจตคติที่ดีต่อการเรียน และเหตุผลที่ทุ่มเทให้กับการเรียน นอกจากนี้ ยังศึกษาพบว่า เพศ เป้าหมายทางการเรียน เนื้อหาวิชาที่เรียน และบรรยากาศทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับกลวิธีการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เซิช (Search. 1997: 3372) ได้ศึกษาพบว่า พฤติกรรมการเรียน ความเชื่อในความสามารถของตนเอง และแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนเป็นผลของการสอนของครูที่สอนให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับกลวิธีการเรียน แต่ผลการศึกษาดังกล่าว ไม่พบความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมการสอนของครูเพศชายและเพศหญิง

คิเวิน (Kivinen. 2003: 228) ได้ศึกษาแรงจูงใจ และการควบคุมตนเองในการเรียนของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่ประสบความสำเร็จทางการเรียน จะตั้งใจเรียน มีการจัดการตนเองด้านการเรียน กลวิธีการเรียน มากกว่านักเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จทางการเรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียน สรุปได้ว่าแรงจูงใจในการเรียนนั้นมีความสำคัญ และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญสำหรับผู้เรียนในการที่จะประสบความสำเร็จในการเรียน และเมื่อทราบถึงเรื่องแรงจูงใจในการเรียนแล้วยังเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา อาจารย์ผู้สอน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องต่างๆ ในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนให้ผู้เรียนได้ประสบความสำเร็จในการเรียน

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียน

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านส่วนตัว

2.1.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ

2.1.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพศ

ปริยาภรณ์ เพ็ญสุขใจ (2542: 92) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โดยทำการศึกษากับนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรภาคพิเศษ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา พบว่าเมื่อจำแนกตามเพศ นักศึกษาชายมีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักศึกษาหญิงในด้านความกล้าเสี่ยงด้านการเรียน

อารี พันธัมณี (2544: 33) กล่าวไว้ว่า ความแตกต่างทางเพศ หมายถึง ความแตกต่างในเรื่องต่างๆทางเพศชายและเพศหญิง ซึ่งวัฒนธรรมส่วนสำคัญในการกำหนดบทบาทของหญิงและชายให้แตกต่างกัน เช่นบางวัฒนธรรมถือว่า ชายเป็นช้างเท้าหน้า หญิงเป็นช้างเท้าหลัง หรือชายเป็นผู้นำ หญิงเป็นผู้ตาม เป็นต้น

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ความแตกต่างระหว่างเพศหญิงและเพศชายนั้นวัฒนธรรมและสังคมเป็นตัวกำหนดความแตกต่างนั้น

2.1.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ

2.1.1.2.1 งานวิจัยในประเทศ

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541: 113) ที่ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 พบว่า ตัวแปรเพศหญิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียน ส่วนตัวแปรเพศชายมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเรียน

สมจิตร หอไตรรงค์ (2539: 76) ได้ศึกษาผลของการฝึกแรงจูงใจในไฝส์มฤทธิ์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีภูมิหลังต่างกันในการอบรมเลี้ยงดูและลักษณะทางสังคม พบว่านักเรียนหญิงมีแรงจูงใจไฝส์มฤทธิ์สูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชวน มณีวรรณ (2541: 63) ได้ศึกษา แรงจูงใจในการเรียนหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญของผู้นำท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่าเมื่อเปรียบเทียบตัวแปรด้านเพศ พบว่า ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือชุมชน เพศชายกับหญิงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชายมีแรงจูงใจในการเรียนด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือชุมชนสูงกว่าผู้หญิง

2.1.1.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

มิงค์ส์ (Nurmi. 1991: 21; citing Monks. 1968) ได้ศึกษาการมองอนาคตของนักศึกษาชาวเดนมาร์ก จำนวน 1,424 คนที่มีอายุระหว่าง 14-21 ปี ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นมีความสนใจในเรื่องการเรียน การประกอบอาชีพ และอนาคตของครอบครัวที่อาศัยอยู่มาก โดยเด็กชายสนใจในเรื่องการเรียนและการประกอบอาชีพมาก ในขณะที่เด็กหญิงสนใจเกี่ยวกับอนาคตของครอบครัวและการแต่งงานมาก และเด็กชายยังมีความสนใจเกี่ยวกับนโยบายและความเปลี่ยนแปลงทางสังคมอีกด้วย

คาร์ตรอน และเลวี (Nurmi. 1991: 18; citing carton Guerin; & Levy. 1980) ได้ศึกษาการมองอนาคตด้านครอบครัวและอาชีพของวัยรุ่นชาวฝรั่งเศส จำนวน 80 คนที่มีอายุระหว่าง 12-15 ปี ผลการศึกษาพบว่าวัยรุ่นที่มีอายุมากกว่ามีการวางแผนอนาคตยาวไกลกว่าวัยรุ่นที่มีอายุน้อยกว่า วัยรุ่นชายมีการวางแผนอนาคตยาวไกลกว่าวัยรุ่นหญิงวัยรุ่นที่มีอายุมากกว่าให้ความสำคัญกับอนาคตของครอบครัวมากกว่าวัยรุ่นที่มีอายุน้อยกว่า และวัยรุ่นหญิงให้ความสำคัญกับอนาคตของครอบครัวมากกว่าวัยรุ่นชาย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ สรุปได้ว่า เพศมีความสัมพันธ์และสามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนได้ เช่น นักเรียนเพศหญิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจการเรียน ส่วนนักเรียนเพศชายมีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเรียนเพราะนักเรียนเพศชาย มักชอบทำกิจกรรมอื่นๆ ที่ไม่ใช้การเรียนหนังสือ ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า เพศน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

2.1.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอายุ

2.1.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอายุ

อายุ หมายถึง จำนวนปีที่นับตั้งแต่เกิดจนปัจจุบัน โดยอายุเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดฐานะของบุคคลในสังคม บุคคลที่มีอายุต่างกันจะมีความคิดเห็นและการปฏิบัติแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ การเรียนรู้

ไมเยอร์และแอลเลน (Myer; & Allen. 1986) กล่าวว่า บุคคลที่มีอายุมากจะมีความยืดหยุ่นสูงมากกว่า เนื่องจากพึงพอใจในงานและได้รับตำแหน่งที่พึงพอใจ

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า อายุ เป็นส่วนปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนสำคัญต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ เพราะอายุเป็นตัวกำหนดฐานะของบุคคลในสังคม

2.1.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอายุ

2.1.2.2.1 งานวิจัยในประเทศ

อรพินทร์ ชูชม และคนอื่นๆ (2542: ก) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบวัดแรงจูงใจภายในเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจภายในของบุคคลจำแนกตามเพศและอายุ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า แบบวัดแรงจูงใจภายในสามารถจำแนกคนที่มีแรงจูงใจภายในสูงและต่ำได้ นักเรียนที่มีเพศและการศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจภายในรวมภายในต่างกัน โคนนักเรียนหญิงมีแรงจูงใจภายในรวม แรงจูงใจด้านความต้องการมีความสามารถ และด้านความมุ่งมั่นมากกว่านักเรียนชาย และแรงจูงใจภายในของนักเรียนเพิ่มขึ้น ตามระดับอายุหรือระดับการศึกษา

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอายุ สรุปได้ว่า อายุมีส่วนสำคัญกับแรงจูงใจในการเรียน มนุษย์เราแม้จะอยู่ร่วมกันแต่ก็มีความแตกต่างกันอย่างมากไม่ว่าจะเป็น อายุ ความต้องการ เจตคติ ความสามารถ การแสดงออกทางอารมณ์ ความถนัดและความสนใจซึ่งผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้เรียนควรที่จะให้ความสำคัญกับความแตกต่างของบุคคลและค้นหาวิธีการสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสมกับบุคคลเฉพาะราย การที่จะมองให้เข้าใจถึงบุคคลทั้งหมดต้องมองภาพรวมทั้งองค์ประกอบภายในของผู้นั้นทั้งด้านภูมิหลัง ครอบครัว บุคคลใกล้ชิด และสังคม ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่า อายุน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

2.1.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

2.1.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545: 5) ได้กำหนดระดับช่วงชั้นตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยได้กำหนดหลักสูตรเป็น ๔ ช่วงชั้น ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียนดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6

โจนส์ (Jones. 1970: 42-48) ได้ศึกษาความเปลี่ยนแปลงความรับผิดชอบและแรงจูงใจในการเรียนของเด็กตามอายุ พบว่า เด็กอายุ 9-11 ปี มีความรู้สึกรับผิดชอบน้อย และมีช่วงความรับผิดชอบไม่แตกต่างกันเลย อายุ 13 ปีขึ้นไปจะมีความรับผิดชอบสูงขึ้นเรื่อยๆ จนถึงอายุ 16-17 ปี จะคงที่ครั้งหนึ่ง

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ระดับชั้นที่แตกต่างกันจะมีความรับผิดชอบและแรงจูงใจในการเรียน ที่แตกต่างกัน เป็นผลทำให้การแสดงออกของแต่ละคนแตกต่างกันไปด้วย

2.1.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

2.1.3.2.1 งานวิจัยในประเทศ

สิริพร ดาวัน (2540: 97) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี พบว่า ในแต่ละระดับชั้นเรียนจะมีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนแตกต่างกันไป และพบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้แก่ทัศนคติต่อการเรียนและสมการพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน บรรยากาศการเรียนการสอน และทัศนคติต่อการเรียน บรรยากาศทางการเรียน และบรรยากาศในครอบครัว

2.1.3.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

นัท (Nutt. 1972: 650A) ได้ศึกษาปัญหาวัยรุ่น โดยการศึกษาวិเคราะห์จากการบันทึกของครูและนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนประสบปัญหาต่าง ๆ ดังนี้ ปัญหาในการปรับตัวในการเรียน แรงจูงใจในการเรียน ปัญหาทางจิตวิทยาสังคม ปัญหาด้านสันตนาการ และผลการศึกษาเพิ่มเติมพบว่าเพศและระดับชั้นมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อนักเรียน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น สรุปได้ว่า ระดับชั้นเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้บุคคลมีลักษณะหรือบุคลิกบางประการแตกต่างกัน เช่น ด้านความเชื่อมั่น ด้านแรงจูงใจในการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า ระดับชั้นน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

2.1.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แฮริส (Harris. 1984: 14) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนี้ขึ้นอยู่กับตัวแปร ด้านสติปัญญาและตัวแปรด้านอื่นๆ ที่ไม่ใช่สติปัญญา ส่วนการเผชิญความเครียดและการปรับตัวเป็นการใช้สติปัญญาประเมินสภาพการณ์ว่าเป็นอันตรายหรือไม่ตลอดจนหาวิธีแก้ไขสิ่งที่เป็นอันตรายต่างๆ

มาริสา นาคัททื (2541: 28) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ความรู้ ความสามารถที่ผู้เรียนได้รับหลังจากการเรียนรู้นั้นๆ แล้วซึ่งจะทราบว่ามีปริมาณมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาได้จากคะแนนผลสอบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จด้านอื่นๆ

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถของผู้เรียน ซึ่งจะทราบว่าปริมาณมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาได้จากคะแนน ผลสอบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีอยู่ในรูปของเกรดเฉลี่ยที่ได้จากโรงเรียน

2.1.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.4.2.1 งานวิจัยในประเทศ

ดวงกมล มลารัตน์ (2534: 112-121) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายเรือพบว่า นักเรียนที่รู้จักปรับตัวเข้ากับการเรียนการสอนจะทำให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และยังพบอีกว่าการรู้จักปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถาบันที่ตนเองศึกษาอย่างเคร่งครัดจะมีผลทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.4.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

กิลล์ (กันดั๊กนิษฐ์ เกษมพงษ์ทองดี. 2546: 20; อ้างอิงจาก Gill. 1962) ได้ศึกษาการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน พบว่า นักเรียนที่เรียนดีมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปได้ว่า ความถนัด ความสามารถของแต่ละบุคคล ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเรียน ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

2.1.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.1.5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

โสภา ชูพิชัยกุล (2529: 108) กล่าวว่า สาเหตุที่ฐานะทางเศรษฐกิจมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิตนั้น อาจเป็นเพราะถ้าฐานะทางเศรษฐกิจดีเยี่ยม หมายถึงการมีความรู้สึกมั่นคงในตัวเอง จึงทำให้มีความกดดันน้อย บุคคลไม่ต้องทนทุกข์อยู่กับภาวะตึงเครียด หรือมีข้อขัดแย้งในใจมากมายนัก

สว่างจิตร์ พัทธมณีปรกรณ์ (2541: 48) กล่าวว่า เหตุจูงใจในการเรียนเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับเหตุจูงใจในด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในวิชาชีพ ด้านการยอมรับในสังคม และด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพเป็นเหตุจูงใจระดับมาก โดยมีด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นเหตุจูงใจน้อย นักศึกษาที่จบจากสถาบันต่างกัน มีประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์ต่างกัน อาชีพของบิดามารดาต่างกัน ภูมิลำเนาต่างกันมีเหตุจูงใจในการเรียนไม่แตกต่างกัน

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง สถานะทางการเงินของครอบครัวนั้นๆ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ที่แตกต่างกันได้บ่งบอกถึงลักษณะนิสัยบางประการของแต่ละบุคคลได้ ได้แก่ เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงมีแนวโน้มที่มีลักษณะเป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบหรือมีความมั่นคงทางอารมณ์สูงกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ

2.1.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.1.5.2.1 งานวิจัยในประเทศ

จินตนา อินทรไทย (2525: 48-49) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม และแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พันโทเปรมชัย สโรบล (2542: 68) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร พบว่า เหตุจูงใจ 6 ด้าน คือ ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านสังคม ด้านเกียรติและชื่อเสียง ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจของตนเองและด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น เป็นเหตุจูงใจในระดับมาก นักเรียนเตรียมทหารที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของครอบครัวหรือผู้ปกครองต่อเดือนและการได้รับความรู้เกี่ยวกับโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมไม่แตกต่างกัน

2.1.5.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮาร์ทเชอร์ และเมย์ (วรพรรณ ศรีอุบล. 2535: 30; อ้างอิงจาก Hartshoe; & May. n.d) ได้ผลการวิจัยพบว่า เด็กที่มีพ่อแม่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจะไถ่เรียนน้อยกว่าเด็กที่มีพ่อแม่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ และคนที่มีอายุมากจะไถ่เรียนน้อยกว่าคนที่มีอายุน้อย ถึงแม้ว่าจะให้คำนึงของความซื่อสัตย์สุจริตไว้เหมือนกัน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของครอบครัวที่แตกต่างกัน เป็นข้อบ่งชี้ประการหนึ่งที่ทำให้ลักษณะบางประการของบุคคลมีความแตกต่างกัน ได้แก่ จริยธรรม ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

2.1.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.1.6.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.1.6.1 ความหมายของบุคลิกภาพ

กุญชรี คำชาย (2540: 198) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นคำกลางๆ หมายถึง ลักษณะรวมถึงตัวบุคคลอันประกอบไปด้วยพฤติกรรมภายในและภายนอกซึ่งประกอบเป็นผลทำให้บุคคลมีพฤติกรรม การรับรู้ เจตคติ แรงจูงใจ และปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าในลักษณะที่ไม่เหมือนใคร

เนตรชนก พุ่มพวง(2546: 73-87) ที่ศึกษาเรื่องของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียน

อารี พันธุ์ณี (2546: 67) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึงแบบแผนพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งเป็นลักษณะเอกลักษณ์ที่แสดงออกทั้งด้านความคิด ความรู้สึก ความสนใจ สติปัญญา รวมทั้งด้านสรีระ บุคลิกภาพภายนอกและภายใน ทำให้แยกความแตกต่างของบุคคลได้ และบุคลิกภาพของบุคคลเป็นผลมาจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม

2.1.6.2 ความสำคัญของบุคลิกภาพ

อารี พันธุ์ณี (2546: 67) กล่าวว่า ถึงความสำคัญของบุคลิกภาพในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การดำเนินชีวิต การงานและสังคม ซึ่งมีผลต่อความเจริญก้าวหน้าคุณประโยชน์และความสำเร็จของบุคคลดังนี้

1. ความมั่นใจ บุคคลที่มีบุคลิกภาพที่ดีจะมีความรู้สึกมั่นใจในการแสดงออกมากขึ้น กล้าแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกและการกระทำต่าง ๆ ได้อีกด้วย
2. ความสำเร็จ บุคคลที่มีบุคลิกภาพดี สามารถสร้างศรัทธาแก่ผู้พบเห็น
3. ประกอบกับมีความเชื่อมั่นในตนเอง จึงสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. ความเป็นตัวของตัวเอง บุคคลที่มีบุคลิกภาพดี ก็จะทำให้เป็นคนที่ศักยภาพในตนเองสูง และเป็นคนที่ทำประโยชน์ให้แก่สังคมได้ดี

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคลิกภาพ หมายถึง แบบแผนพฤติกรรมหรือลักษณะนิสัยที่รวมเป็นฉบับของแต่ละบุคคล ซึ่งแสดงออกมาในลักษณะของพฤติกรรมที่แสดงถึงการมีเอกลักษณ์ของตนเอง โดยแสดงออกทางด้านภาษาถ้อยคำ และภาษาท่าทาง อันเป็นผลเนื่องมาจากพันธุกรรม สิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้

2.1.6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.1.6.3.1 งานวิจัยในประเทศ

จรรยา เกษศรีสังข์ (2537: 105) ได้ศึกษาวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีวิธีการเผชิญปัญหาแบบสู้ปัญหา ยกเว้น วิธีการเผชิญปัญหาด้านการเรียนภาคปฏิบัติ ส่วนนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ บี มีวิธีการเผชิญปัญหาด้านต่าง ๆ แบบรอบคอบ

2.1.6.3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

สตูบ และโบลันด์ (อัจนรา วงศ์วัฒนามงคล. 2533: 19-20; อ้างอิงจาก Strube; & Boland. 1986) ได้ศึกษาการรับรู้สาเหตุของการกระทำและความเพียรในการทำงานของบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และ แบบ บี ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จมากกว่าความล้มเหลว ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างการวินิจฉัยความยากของงานกับความเพียรในการทำงานนั้นพบว่า มีความสัมพันธ์ทางลบ กล่าวคือ ถ้างานมีความยากมากขึ้นบุคคลจะมีความเพียรในการทำงานนั้น พบว่า มีความสัมพันธ์ทางลบ กล่าวคือ ถ้างานมีความยากขึ้นบุคคลจะมีความเพียรพยายามในการทำงานลดลง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ สรุปได้ว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีความเพียรพยายามในการทำงาน เพื่อประสบความสำเร็จมากกว่า รักความก้าวหน้ามากกว่า มีความเครียดและความวิตกกังวลในการทำงานสูงกว่าบุคคลที่มีลักษณะแบบ บี ซึ่งบุคลิกภาพแบบ เอ และบี มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า บุคลิกภาพน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

2.1.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความศรัทธาต่อโรงเรียน

2.1.7.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความศรัทธาต่อโรงเรียน

2.1.7.1.1 ความหมายของความศรัทธา

ศรัทธา หมายถึง ความเชื่อถือ ความเลื่อมใส ความเห็นดี ความไว้วางใจ ความซื่อตรง ความจงรักภักดี ความเคารพนับถือ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2525)

2.1.7.1.2 ความหมายของความเชื่อ

รุ่งทิwa ประสพสันต์ (2543: 75) ที่ศึกษาถึงความศรัทธาต่อโรงเรียน พบว่าการที่บุคคลมีความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษาในด้านชื่อเสียง อาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ และด้านอื่นๆ นั้น อาจมีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียน

ฟิชเบิน และเอจเซน (Fishbein; & Ajzen.1975: 131) ได้กล่าวถึงความเชื่อว่า หมายถึง ความน่าจะเป็นไปได้ของการตัดสินใจของบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับการแยกแยะโลกของเขา เกี่ยวกับความเข้าใจของบุคคลต่อตนเองและสิ่งแวดล้อม โดยความน่าจะเป็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็เป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดการตอบสนองได้ จะต้องมีความสัมพันธ์กับเป้าหมายของความคิดและจุดมุ่งหมายของบุคคล

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ความศรัทธาต่อโรงเรียน คือ การรับรู้ความรู้สึกของตัวนักเรียนต่อโรงเรียนหรือสถานศึกษา ถ้าบุคคลมีความเชื่อและความศรัทธาต่อโรงเรียน ทำให้นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน อยากที่จะเรียนหนังสือ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ย่อมส่งผลทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียน

2.1.8 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

2.1.8.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

โรบินสัน (Robinson. 1971: 1225-B) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง การวางแผนการระยะยาวเกี่ยวกับอนาคตของบุคคล

เอกวิทย์ ณ ถลาง(2530: 28) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต มุ่งให้นักเรียนมองไปข้างหน้าเพื่อให้ผู้เรียนเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงของโลก รู้จักคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

จรรยา สุวรรณทัต (2531: 50) กล่าวถึง ลักษณะสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่าเป็นลักษณะทางจิตใจที่สำคัญอย่างหนึ่งและเกี่ยวข้องกับการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลในตัวบุคคล และสังคมซึ่งลักษณะนี้ยังมีความสัมพันธ์กับลักษณะจิตอื่นๆ ของบุคคลด้วยที่สำคัญคือสติปัญญา และจริยธรรม

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคต คือ การมองสู่อนาคตของบุคคล ประกอบด้วยการวางแผน ความปรารถนา ความหวังและความกลัวเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของเหตุการณ์และประสบการณ์ต่างๆ ที่สำคัญ ความสามารถในการคาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สามารถควบคุมตนเองให้กระทำ หรืองดเว้นการกระทำบางอย่างได้อย่างเหมาะสม เพื่อนำไปสู่สิ่งที่ต้องการ

2.1.8.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

2.1.8.2.1 งานวิจัยในประเทศ

รุ่งทิวา ประสพสันต์ (2543: 118) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนในสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ในบัณฑิตวิทยาลัยของสถาบันการศึกษาของรัฐพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคต ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษามากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก นิสิตที่มาเรียนจิตวิทยาการศึกษานั้นมองว่าการมาเรียนรู้เกี่ยวกับจิตวิทยานั้นมีประโยชน์ ทำให้รู้จักการวางแผน รู้จักแก้ปัญหา และเล็งเห็นว่าเมื่อตนเองจบแล้วสามารถนำวุฒิทางการศึกษาไปปรับขั้นตอนการทำงานและนำความรู้ไปใช้พัฒนาหน้าที่การงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้นลักษณะมุ่งอนาคตจึงส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนในสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษามากที่สุด

2.1.8.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เนอร์มี (Nurmi. 1991: 977-991) ได้ศึกษา ถึง เพศ อายุ ชนชั้นทางสังคม และลักษณะของการปะทะสังสรรค์ในครอบครัวที่มีผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของวัยรุ่นที่ได้กำหนดแล้ว พบว่า ลักษณะของอายุ เพศ ชนชั้นทางสังคม และลักษณะของการปะทะสังสรรค์ในครอบครัวมีผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของวัยรุ่นโดยจุดมุ่งหมายในอนาคตของวัยรุ่นบอกถึงลักษณะของพัฒนาการและเป้าหมายที่วางไว้กว้างๆ กลุ่มเครื่องจะลดลงเมื่อเขามีความรู้เกี่ยวกับการวางจุดมุ่งหมายในอนาคตและเกี่ยวข้องกับเพศ และกลุ่มที่มาจากชนชั้นสูงจะมุ่งอนาคตสูง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต สรุปได้ว่า เด็กที่มีความหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเองไว้สูง จะใช้ความสามารถของตนเต็มที่ในการทำงาน ส่วนเด็กที่รับรู้ว่าคุณมีความสามารถต่ำ จะพยายามเลี่ยงงานที่ต้องใช้ความสามารถของตนหรือจะทำงานอย่างไม่เต็มใจและมีอุปสรรคใดๆ ก็จะไม่เผชิญกับงานนั้น ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่า ลักษณะมุ่งอนาคตน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

2.1.9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

2.1.9.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

กุหลาบ รัตนจักรธรรม และคนอื่นๆ (2540: 13-15) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ถ้าครอบครัวที่มีสัมพันธภาพที่ดีจะต้องมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรัก และความผูกพันกัน บุตรที่อยู่ในความดูแลและเอาใจใส่ต่อการเรียน ผู้ปกครองต้องให้กำลังใจกันและกัน ต้องใช้เวลาอยู่ด้วยกันอย่างมีคุณค่าและมีคุณภาพ มีกิจกรรมร่วมกัน ช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ที่บุตรมี

เทือน ทองแก้ว (2540: 40) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมในครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้เกือบที่จะอยู่ระดับเดียวกับคามถนัดทางการเรียนของนักเรียน การสอนและบรรยากาศในชั้นเรียน สภาพแวดล้อมดังกล่าวประกอบไปด้วยสภาพแวดล้อมทางบ้านหรือการสนับสนุนจากผู้ปกครอง สิ่งที่ได้รับจากการสนับสนุนทางบ้านจะช่วยปรับปรุงคุณลักษณะทางวิชาการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน และลดการขาดเรียน มีความสนใจในการเรียนเพิ่มมากขึ้น

ลักขณา สิริวัฒน์ (2545: 26) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันหนึ่งในสังคม และได้ชื่อว่าเป็นสังคมแห่งแรกของมนุษย์ ซึ่งมีความสำคัญที่สุดในการก่อบุคลิกภาพและสุขภาพจิตของบุคคล เพราะมนุษย์จะเรียนรู้เรื่องการปรับตัวตั้งแต่แรกเกิดด้วยการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่หรือผู้ให้การเลี้ยงดูจนกว่าจะพ้นออกของพ่อแม่

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง คือ ถ้าครอบครัวที่อบอุ่นจะส่งผลให้นักเรียนมีความพร้อมทางด้านต่างๆ ทั้งในด้านการเรียน และการทำกิจกรรมอื่นๆ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้นด้วย

2.1.9.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

2.1.9.2.1 งานวิจัยในประเทศ

สิริพร ดาวัน (2540: 96) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ผลการศึกษา พบว่า บรรยากาศในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กล่าวคือ ถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาให้การดูแลเอาใจใส่ พร้อมทั้งจะให้การสนับสนุนด้านการเรียน นักเรียนจะเกิดความอบอุ่นใจ และเห็นความสำคัญของการเรียน แต่ถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาปล่อยปละละเลย ไม่สนใจทำให้นักเรียนรู้สึกว่าเขา ขาดความเอาใจใส่ในการเรียน

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541: 116-117) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 1,370 คน พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน กล่าวคือ ผู้ปกครองที่มีความคาดหวังกับพฤติกรรมการเรียน ตั้งเป้าหมายไว้สำหรับนักเรียน และต้องการให้นักเรียนประสบความสำเร็จ โดยทำความเข้าใจ สนใจในการเรียน มีเวลาในการดูแลเอาใจใส่ด้านการเรียน ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจสนับสนุนส่งเสริม ซึ่งเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมการเรียนที่ดี

2.1.9.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

แคลเดล และเลสเซอร์ (Kandal; & Lesser. 1962: 221-222) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาของวัยรุ่นในสหรัฐอเมริกา พบว่า การตัดสินใจของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์โดยตรงต่อการศึกษาของบุตรมากกว่าสภาพเศรษฐกิจและกลุ่มเพื่อน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง สรุปได้ว่า ผู้ปกครองที่มีความคาดหวังกับพฤติกรรมการเรียน ตั้งเป้าหมายไว้สำหรับนักเรียน และต้องการให้นักเรียนประสบความสำเร็จในชีวิตดังที่ตั้งเป้าหมายไว้ ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

2.1.10 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อ

ตัวนักเรียน

2.1.10.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน

อัจฉรา สุขารมณ (2542: 1) กล่าวว่า บิดา มารดา เลี้ยงดูลูกมุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็กฉลาดและเก่งมาก่อนเป็นอันดับหนึ่ง บิดา มารดา มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาด้านสติปัญญา ให้แก่ลูกพยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางเพื่อให้ลูกฉลาดและเก่ง

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ความคาดหวังมีอิทธิพลมาจากประสบการณ์เดิมและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่จะแสดงออกของบุคคลที่ถูกคาดหวังด้วย

2.1.10.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัว

นักเรียน

2.1.10.2.1 งานวิจัยในประเทศ

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541: 116-117) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน

2.1.10.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

แจนแซน (Janssen. 1983: 280-A) ศึกษาความปรารถนาและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร กับกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนชั้นมัธยมปลายจำนวน 1,031 คน พบว่า อาชีพของบิดามีความสำคัญต่อการปรารถนาและความคาดหวังในด้านการศึกษาและอาชีพของบุตรชาย ในขณะที่อาชีพของมารดามีความสำคัญต่อความปรารถนาและความคาดหวังในด้านการศึกษาและอาชีพของบุตรสาว

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1995: 15-33) ที่ได้ศึกษาผลกระทบของบรรยากาศทางสังคมในห้องเรียนต่อการเรียนรายบุคคล ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการปลูกฝังและการอบรมเลี้ยงดู โดยจะทำให้ลูกเกิดความพยายามในการเรียนเพื่อที่จะให้ตนเองประสบความสำเร็จตามที่บิดามารดาคาดหวัง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน สรุปได้ว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียนเป็นความเชื่อที่ว่าสิ่งใดที่น่าจะเกิดขึ้นและสิ่งใดบ้างที่ไม่น่าจะเกิดขึ้น ความคาดหวังจะเกิดขึ้นได้ถูกต้องหรือไม่นั้นจะต้องขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

2.1.11 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

2.1.11.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

นิเทศ เจริญภักธุธร (2543: 32) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตเด็ก โดยมีพ่อแม่ ผู้ปกครอง เป็นตัวจักรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อตัวเด็กอย่างยิ่ง ทั้งในด้านบุคลิกภาพ ทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ตลอดจนความประพฤติ และรวมไปถึงความสำเร็จในชีวิตของเด็กก็ว่าได้ถ้าจะพิจารณาถึงความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียนซึ่งพ่อแม่ ผู้ปกครอง มีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ไม่น้อยโดยเฉพาะพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีความมุ่งหวังต่อการประสบความสำเร็จของบุตรหลานของตน เขาย่อมต้องการให้เด็กได้รับการศึกษาในระดับที่สูงสุดเท่าที่จะทำได้ และประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี พ่อแม่ผู้ปกครองที่เข้าใจ จะให้ความสนใจในการศึกษาของเด็ก มีเวลาในการเอาใจใส่ดูแลการเรียนของเด็กให้คำแนะนำในการเรียนแก่เด็กเป็นอย่างดี สิ่งเหล่านี้จะเป็นแรงกระตุ้นให้เด็กสามารถทำการศึกษาล่าเรียนจนประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง คือ การที่ผู้ปกครองที่มีความมุ่งหวังต่อการประสบความสำเร็จของบุตรหลานของตนเอง เขาย่อมต้องการให้เด็กได้รับการศึกษาในระดับสูงสุดเท่าที่จะทำได้

2.1.11.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนของปกครอง

2.1.11.2.1 งานวิจัยในประเทศ

พัชรี วรจรัสศรี (2539: 59) ได้ศึกษาเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น และนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) พบว่า ผู้ปกครองมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นในด้านความกดดันและการกระตุ้นพัฒนาการทางสติปัญญาอยู่ในระดับปานกลางและอยู่ในระดับสูงในด้านการสนับสนุนทางจิตวิทยา ส่วนในด้านความช่วยเหลือและการแบ่งเวลาไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ผู้ปกครองรายงานว่ามีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือระดับสูง แต่นักเรียนรับรู้ว่าได้รับความช่วยเหลือในระดับปานกลาง และผู้ปกครองรายงานว่าได้ส่งเสริมการเรียนของนักเรียนในด้านการแบ่งเวลาอยู่ในระดับปานกลาง แต่นักเรียนรับรู้ว่าได้รับการส่งเสริมในระดับต่ำ

2.1.11.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

แวง และคนอื่นๆ (สุทธาสินี ใจเย็น. 2545: 37; อ้างอิงจาก Wang, Haertel; & Walberg. 1994) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ช่วยให้เด็กเรียนดีโดยได้สังเคราะห์เนื้อหาคำแนะนำในการเรียนของกลุ่มนักเรียน 179 บท รวบรวมผลการสังเคราะห์รายงานการวิจัย 91 รายการ และสำรวจความคิดเห็นของนักวิจัยการศึกษา 61 คน ได้ข้อมูลที่สนใจ 11,000 รายการที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ช่วยให้เด็กเรียนดี และได้นำข้อมูลที่มีความสอดคล้องกันอย่างมาก 28 ตัวแปร และใช้ meta-analysis เพื่อสังเคราะห์ผลรวมของรายการวิจัยและข้อมูลผลที่ได้ออกมาจะเป็นค่าประมาณโดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวแปร พบว่า สภาพแวดล้อมทางบ้านและการสนับสนุนของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการช่วยให้เด็กเรียนอยู่ในอันดับที่ 4 มีค่าเฉลี่ย 58.4

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง สรุปได้ว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียน ครอบครัวที่มีบิดามารดาให้การดูแลเอาใจใส่ พร้อมทั้งจะให้การสนับสนุนด้านการเรียน นักเรียนจะเกิดความภูมิใจ และเห็นความสำคัญของการเรียน ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่า การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้น ที่ 2

2.1.12 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

2.1.12.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

เมดิสัน (สุริดา หงสาชาติ. 2539: 44-45; อ้างอิงจาก Medison. 1985) กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยมีส่วนทำให้นักศึกษามีบุคลิกภาพเปลี่ยนแปลงไป คือ เนื้อหาวิชาที่เรียนอิทธิพลของเพื่อน วัฒนธรรมของนักศึกษา เช่น การแต่งกาย บุคลิกภาพของอาจารย์ผู้สอน

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า การที่จะส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในด้านต่างๆ จำเป็นต้องจัดบรรยากาศทางการเรียนการสอนและสภาพแวดล้อมที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนของนักเรียนให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสม

2.1.12.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

2.1.12.2.1 งานวิจัยในประเทศ

วาสนา พิทักษ์เสรี (วันนา สงวนศรี. 2546: 70; อ้างอิงจาก วาสนา พิทักษ์เสรี. 2527) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสภาพแวดล้อมทางบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ค่าสัมพันธพหุคูณระหว่างตัวแปรด้านลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสภาพแวดล้อมทางบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกกลุ่มวิชา ของนักเรียนจากโรงเรียนขนาดใหญ่และโรงเรียนขนาดกลางพิเศษ มีค่า .09 และ .93 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.1.12.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เลวิน ลิปปิท และไวน์ (Lewin, Lippert; & White. 1993: 271-272) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนแบบอัตตาธิปไตย มีแนวโน้มเป็นเด็กก้าวร้าว หยาดกระด้าง ไม่มีความเห็นใจผู้อื่น ส่วนนักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนที่มีบรรยากาศแบบประชาธิปไตยจะส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักสามัคคีปรองดอง เป็นมิตรต่อกัน การเรียนร่าเริง มีบรรยากาศที่สบายใจ ขยันเรียน เพราะครูรู้จักจัดความกดดันเกรงกลัวได้ออกไปจากชั้นเรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สรุปได้ว่า ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน บรรยากาศในชั้นเรียนมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเรียน ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่า ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

2.1.13 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.1.13.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

สุรางค์ โค้วตระกูล (2545: 437) กล่าวว่า การรับรู้ของครูที่มีต่อนักเรียนเป็นตัวแสดงถึงบทบาทและลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ดังนี้ คือ

1. นักเรียนแต่ละคนเป็นปัจเจกบุคคลและทุกคนมีบุคลิกภาพที่เป็นของเขาเองซึ่งต่างกับคนอื่น
2. นักเรียนทุกคนมาโรงเรียนเพราะอยากเรียน ฉะนั้นครูที่ดีจะรู้จักเร้าความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนไม่เบื่อหน่าย
3. ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนจะต้องเป็นไปด้วยดี นักเรียนไว้วางใจครูและสามารถพูดกับครูได้อย่างเปิดเผย โดยไม่ต้องกลัวถูกลงโทษ
4. ครูและนักเรียนต้องมีความสัมพันธ์แบบประชาธิปไตย นักเรียนสามารถออกความเห็น หรือร่วมกับครูตั้งเกณฑ์ต่างๆ เพื่อใช้ในห้องเรียนได้
5. บรรยากาศของห้องเรียนที่ดีจะต้องเอื้อต่อการเรียนและเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียน โดยมีครูเป็นผู้สนับสนุน ให้กำลังใจ นักเรียนแต่ละคนให้พัฒนาทั้งด้านความรู้และบุคลิกภาพ

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า สัมพันธภาพอันดีระหว่างนักเรียนกับครูมีความสำคัญนอกจากด้านการเรียนการสอนแล้ว นักเรียนยังต้องการครูที่มีความรู้ มีประสบการณ์ และมีวิธีการสอนที่เป็นกันเอง เห็นอกเห็นใจ และเป็นທີ່ปรึกษาแก่นักเรียนได้

2.1.13.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.1.13.2.1 งานวิจัยในประเทศ

ชาติชาย หมั่นสมักร (2542: 123-126) ได้ศึกษาเรื่องการปรับตัวของนักเรียน พบว่า การสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนและคุณครูจะทำให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ทางวิชาการ ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะ ความคิดและสติปัญญา มีความกล้าในการซักถามขณะที่เรียน

ภาวิณี สุทธิพิเชษฐภักดิ์ (2545: 144) พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอนต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกันทุกด้านอย่างมีนัยที่สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.1.13.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

โคแกน (Cogan. 1975: 135-139) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการสอนของครู ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรระหว่างนักเรียนกับอาจารย์ จะทำให้ผลการเรียนดีขึ้น อาจารย์ และนักเรียน มีความสัมพันธ์กันมากเท่าใด นักเรียนจะสามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้ถึงขีดสุดได้มากเพียงนั้น และลักษณะความสัมพันธ์ของอาจารย์และนักเรียนจะมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่เรียนของนักเรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สรุปได้ว่า สัมพันธภาพอันดีระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น ทำให้นักเรียนสนใจในการเรียน นำไปสู่ความสำเร็จทางการเรียนในที่สุด ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

2.1.14 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.1.14.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ทินดอลล์ และเกรย์ (Tindall; & Gray. n.d: 6-7) ได้ให้ความหมายของคำว่าเพื่อน (Peer) ว่า หมายถึง บุคคลที่แลกเปลี่ยนค่านิยม ประสบการณ์ วิถีชีวิตของกันและกันได้และมีอายุอยู่ในวัยเดียวกัน

ลักขณา สิริวัฒน์ (2545: 37) กล่าวว่า หากเด็กถูกเพื่อนต่อต้านหรือรังเกียจเด็กจะรู้สึกว่าเขาขาดความอบอุ่น ไม่มั่นใจและเกิดความคับข้องใจไปจนถึงการมองโลกในแง่ร้ายซึ่งจะทำให้เด็กไม่มีความสุข

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า เพื่อนคือ บุคคลที่แลกเปลี่ยนค่านิยม ประสบการณ์ วิถีชีวิตของกันและกันได้และมีอายุอยู่ในวัยเดียวกัน ซึ่งถ้าเด็กถูกเพื่อนต่อต้านหรือรังเกียจจะรู้สึกว่าเขาขาดความอบอุ่น ไม่มั่นใจและเกิดความคับข้องใจไปจนถึงการมองโลกในแง่ร้ายซึ่งจะทำให้เด็กไม่มีความสุข

2.1.14.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.1.14.2.1 งานวิจัยในประเทศ

อดิเทพ ศรีสุอาร์ักษ์ (2545: 52) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวิจิตรวิทยา กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1,2 และ 3 จำนวน 142 คน ผลการศึกษาพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีโนภาพแห่งตน บรรยายภาคการเรียนการสอน

2.1.14.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เดวิด (David. 1971: 5789-A) พบว่านักเรียนที่มีความพร้อมใจในความสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมาก มีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพอใจในความสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนในชั้นน้อย สำหรับกลุ่มที่มีบรรยากาศก้าวร้าว มีความคับข้องใจและมีกาขัดแย้งสมาชิกจะมีพฤติกรรมไม่พึงปรารถนาทำให้การเรียนการสอนมักไม่ค่อยได้ผล

เดอคอสเตอร์ (Decoster.1984: 5789-A) ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมพบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในการสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนนั้นจะมีอิทธิพลต่อการเรียน ถ้านักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนด้วยกันจะส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและมีพฤติกรรมเรียนที่เหมาะสมด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียน

2.1.15 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบเพื่อน

2.1.15.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบเพื่อน

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2544: 28) กล่าวว่า การเลียนแบบ เป็นการนำเอาแบบอย่างของบุคคลอื่นมาเป็นของตนเอง เพื่อที่ตนเองจะได้เป็นที่ยอมรับของสังคม การเลียนแบบจะช่วยให้เกิดความอบอุ่นใจและความมั่นใจมากขึ้น เช่น บุคคลที่ชอบแต่งตัว ไว้ทรงผมตามอย่างดาราภาพยนตร์ เป็นต้น

สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2546: 153-154) กล่าวว่า พฤติกรรมตามแนวคิดทฤษฎีพุทธิปัญญานิยมเชื่อว่า กระบวนการคิดมีส่วนให้เกิดพฤติกรรมที่มีเป้าหมายสิ่งเร้า นอกจากนี้ความรู้สึก ความรู้ ความเข้าใจ และพฤติกรรมของบุคคลต่างก็มีความสัมพันธ์กัน

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า พฤติกรรมการเลียนแบบเพื่อน หมายถึง การกระทำที่พยายามทำให้เหมือนเพื่อนที่ตนเองใกล้ชิดหรือบุคคลอื่น เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคมสามารถมองเห็นได้หรือสังเกตได้

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

3.1 ข้อมูลโรงเรียนสายน้ำทิพย์

3.1.1 สภาพทั่วไป

ชื่อ โรงเรียนสายน้ำทิพย์

ที่ตั้ง เลขที่293 ซอยสายน้ำทิพย์ สุขุมวิท22 แขวงคลองตัน เขตคลองเตย

กรุงเทพมหานคร

สังกัด สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการ
การประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ

3.2 จำนวนนักเรียน

จำนวน 1200 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย 350 คน และนักเรียนหญิง 850 คน

3.3 ประวัติโรงเรียนสายน้ำทิพย์

โรงเรียนสายน้ำทิพย์ได้ชื่อมาจากซอยสายน้ำทิพย์ ถนนสุขุมวิท22 อันเป็นที่ตั้งของ
โรงเรียนตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2504 เพื่อแก้ไขสถานการณ์ขาดแคลนที่เรียนของเยาวชนในจังหวัด
กรุงเทพ ธนบุรี กรมสามัญศึกษา โดยได้รับการอนุมัติให้ซื้อที่ดินจำนวน 5 ไร่ 17 ตารางวา จาก
มูลนิธิมหากุฎราชวิทยาลัยในตารางวาละ 732 บาท

เปิดสอนครั้งแรกเมื่อวันพฤหัสบดีที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2504 แต่ทำพิธีเปิดป้าย
โรงเรียนเมื่อวันศุกร์ที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2504 โดยมี ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
มล. ปิ่น มาลากุล เป็นประธานและนายอภัย จันทวิมล อธิบดี กรมสามัญศึกษา เป็นผู้อ่านรายงาน
นายเสน สุขเหมือน เป็นผู้แทนของประชาชนในท้องถิ่นและนางอุไร ศรีธวัช ณ อยุธยา เป็นครูใหญ่

3.4 กลยุทธ์โรงเรียนสายน้ำทิพย์

3.4.1 กลยุทธ์ คุณธรรม นำความรู้ นิยมนำเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ

3.4.2 กลยุทธ์ ขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างกว้างขวาง

3.4.3 กลยุทธ์ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ

3.4.4 กลยุทธ์ กระจายอำนาจและส่งเสริมความเข้มแข็ง ภายในสถานศึกษา

3.4.5 กลยุทธ์ส่งเสริมมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน ภาคเอกชน/ท้องถิ่น ในการ
จัดการศึกษา

3.5 วิสัยทัศน์ (Vision)

โรงเรียนสายน้ำทิพย์จะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โดยใช้คุณธรรมนำความรู้ภูมิปัญญา
ความเป็นไทย ใช้เทคโนโลยีอย่างชาญฉลาด ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3.6 เป้าประสงค์ของโรงเรียน (School Goals)

ส่งเสริมนักเรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้และทักษะที่พึงประสงค์
นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีสุขภาพกายสุขภาพจิตสามารถอยู่ในสังคมและดำรงชีวิต
ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

3.7 พันธกิจ (Mission)

3.7.1 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในยุคปัจจุบัน

3.7.2 จัดการศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ มีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

3.7.3 พัฒนานักเรียนให้ปฏิบัติตนเป็นคนดีตามคำสอนของทางศาสนา มีคุณธรรม จริยธรรม รับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

3.7.4 สร้างความร่วมมือกับชุมชน องค์กรในด้านการจัดการเรียนรู้ สร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

3.7.5 พัฒนาสื่อ นวัตกรรม ด้านเทคโนโลยีเพื่ออำนวยความสะดวกการจัดการเรียนการสอน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขต คลองเตย กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 530 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 164 คน เป็นนักเรียนชาย 61 คน และนักเรียนหญิง 103 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 171 คน เป็นนักเรียนชาย 69 คน และนักเรียนหญิง 102 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 195 คน เป็นนักเรียนชาย 86 คน และนักเรียนหญิง 109 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขต คลองเตย กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 265 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 82 คน เป็นนักเรียนชาย 30 คน และนักเรียนหญิง 52 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 86 คน เป็นนักเรียนชาย 35 คน และนักเรียนหญิง 51 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 98 คน เป็นนักเรียนชาย 43 คน และนักเรียนหญิง 55 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่ง ชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1967: 886-887) โดยใช้ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata) โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยจำแนกประชากร ออกเป็น 3 ระดับชั้น คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 164 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 171 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 195 คน

2. ผู้วิจัยจำแนกประชากร เป็นเพศ คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 82 คน เป็นนักเรียนชาย 30 คน และนักเรียนหญิง 52 คน นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 86 คน เป็นนักเรียนชาย 35 คน และนักเรียนหญิง 51 คน และนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 98 คน เป็นนักเรียนชาย 43 คน และนักเรียนหญิง 55 คน

3. ผู้วิจัยประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากตารางของยามาเน (Yamane. 1967: 886-887) พบว่า ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 265 คน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้สัดส่วนประชากร : กลุ่มตัวอย่าง = 2 : 1 ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างได้ดังนี้ นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 56 คน เป็นนักเรียนชาย 20 คน และนักเรียนหญิง 36 คน นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 63 คน เป็นนักเรียนชาย 27 คน และนักเรียนหญิง 36 คน และนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 33 คน เป็นนักเรียนชาย 15 คน และนักเรียนหญิง 18 คน ดังแสดงใน ตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นและเพศ

ระดับชั้น	เพศชาย (คน)		เพศหญิง (คน)		รวม	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ประถมศึกษาปีที่ 4	61	30	103	52	164	82
ประถมศึกษาปีที่ 5	69	34	102	51	171	85
ประถมศึกษาปีที่ 6	86	43	109	55	195	98
รวม	216	107	314	158	530	265

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 11 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความศรัทธาต่อโรงเรียน

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

ตอนที่ 8 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ตอนที่ 10 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ตอนที่ 11 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน

ตอนที่ 12 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจครอบครัว

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือตอบคำถามในช่องว่างให้ตรงกับความ เป็นจริงของนักเรียน

1. เพศ () ชาย
() หญิง
2. อายุ.....ปี
3. ระดับชั้นที่กำลังศึกษา () ประถมศึกษาปีที่ 4
() ประถมศึกษาปีที่ 5
() ประถมศึกษาปีที่ 6
4. เกรดเฉลี่ยสะสม.....
5. ผู้ปกครองของนักเรียนมีรายได้เฉลี่ย.....บาทต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

- 2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพเพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ
- 2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพของ ศิริวรรณ สุรินทร์ (2548: 127-128) และธนาวรรณ ธนพรดี (2550: 121-122)
- 2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพ ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และ 2.2 ลักษณะแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในชีวิตประจำวันของนักเรียนให้อ่านข้อความแล้วพิจารณาว่า เป็นจริงตรงกับพฤติกรรมที่ปฏิบัติอยู่มากน้อยเพียงใด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่ง ใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความ เป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	นักเรียนรู้สึกว่าการบ้านให้เสร็จโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้					
00	นักเรียนรู้สึกทนไม่ได้ ถ้าต้องฟังคนที่พูดไม่รู้จบ					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ อัจฉรา วัฒนามงคล (2533: 32) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนน 41-80	หมายถึง	ผู้มีบุคลิกภาพแบบ เอ
คะแนน 01-40	หมายถึง	ผู้มีบุคลิกภาพแบบ บี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความศรัทธาต่อโรงเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความศรัทธาต่อโรงเรียนเพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามความศรัทธาต่อโรงเรียน ของ ปิยะรัตน์ ตีกลาง (2550: 114)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความศรัทธาต่อโรงเรียน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 3.1 และ 3.2 ลักษณะแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามความศรัทธาต่อโรงเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับความศรัทธาต่อโรงเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	นักเรียนเต็มใจที่จะทุ่มเทเต็มความสามารถ เพื่อช่วยให้โรงเรียนมีชื่อเสียง					
00	โรงเรียนแห่งนี้ดีที่สุดในสำหรับนักเรียนในการเรียนรู้วิชาการต่างๆ					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง นักเรียนมีความศรัทธาต่อโรงเรียนมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง นักเรียนมีความศรัทธาต่อโรงเรียนปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง นักเรียนมีความศรัทธาต่อโรงเรียนน้อย

ตอนที่ 4 ลักษณะมุ่งอนาคต มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตเพื่อสร้างนิยามศัพท์

เฉพาะ

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต จากแนวคิดของ กนกวรรณ อุ่นใจ

(2535: 159-163)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต ตามแนวคิด ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 4.1

และ 4.2 ลักษณะแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ด้านการคาดการณ์ไกลและด้านการตัดสินใจ ข้าพเจ้าชวนชวหาความรู้อยู่เสมอ เพื่อ ความก้าวหน้าในอนาคต.....					
00	ด้านการแก้ปัญหาและด้านการวางแผน ข้าพเจ้ามักปล่อยให้ปัญหาที่เกิดขึ้นการ เรียนคลี่คลายไปเองโดยไม่หาทาง แก้ไข.....					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้
จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้
จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง นักเรียนมีลักษณะมุ่งอนาคตมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง นักเรียนมีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง นักเรียนมีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองเพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองของภัทรา พาชัยยุทธ

(2547) และธนาวรรณ ธนพรัตน์ (2550)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 5.1 และ 5.2 ลักษณะแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน

ช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	พฤติกรรมที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียน ผู้ปกครองยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน					
00	พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อผู้ปกครองด้านการเรียน เมื่อนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน นักเรียนจะปรึกษาผู้ปกครอง					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองไม่ดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

- 6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียนเพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ
- 6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน ของธนาวรรณ ธนพรดี (2550)
- 6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และ 6.2 ลักษณะแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนตั้งใจเรียน					
00	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนหนังสือได้เกรดสูง					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียนมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียนปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียนน้อย

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองของเสาวคนธ์ สาทา (2550: 88 – 89)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 7.1 และ 7.2 ลักษณะของแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง
เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน
5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- จริงที่สุด

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
- จริง

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
- จริงบ้าง

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
- จริงน้อย

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
- จริงน้อยที่สุด

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
000	การสนับสนุนด้านวัตถุ ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนใช้อุปกรณ์การเรียนอย่างเพียงพอ ผู้ปกครองบังคับให้นักเรียนเรียนพิเศษเพิ่มเติมทั้งที่นักเรียนไม่อยากเรียน					
000	การสนับสนุนด้านวาจา ผู้ปกครองช่วยสอนการบ้านนักเรียน เมื่อมีปัญหาหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียน ผู้ปกครองไม่มีเวลาพูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับการเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองน้อย

ตอนที่ 8 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

8.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพทางการเรียนเพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน ของธนาวรรณ ธนพรดี (2550)

8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียนตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 8.1

และ 8.2 ลักษณะแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพทางการเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	สถานที่เรียน ห้องเรียนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย					
00	สื่อและอุปกรณ์การเรียน โรงเรียนมีอุปกรณ์เพียงพอ กับจำนวนนักเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้
จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้
จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนไม่ดี

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

9.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูเพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

9.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ของ พระมหากิติ เกตุมาเรน

(2547) และ ปิยะรัตน์ ตีกลาง (2550)

9.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 9.1 และ 9.2 ลักษณะแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	<u>พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน</u> ครูแสดงความรักต่อนักเรียนเท่าเทียมกัน					
00	<u>พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อครู</u> นักเรียนส่งงานตามกำหนดเสมอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูไม่ดี

ตอนที่ 10 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

10.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

10.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ของ ณัฏฐา จันทร์ฟอง (2549) และ ปิยะรัตน์ ตีกลาง (2550)

10.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ตามแนวคิดที่ได้จาก ข้อ 10.1 และ 10.2 ลักษณะแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทาง ขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	นักเรียนเป็นคนที่เพื่อนไว้วางใจ					
00	นักเรียนเป็นคนที่รับฟังความคิดเห็นของคนอื่น					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี
- คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีพอใช้
- คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 11 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

11.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบเพื่อนในการเรียน เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

11.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน ของอรรถพล โครตสินธุ์ (2544)

11.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 11.1 และ 11.2 ลักษณะแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบเพื่อนในการเรียน เมื่อ นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	นักเรียนชอบอ่านหนังสือเหมือนที่เพื่อนอ่าน					
00	นักเรียนไม่ชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์เหมือนกับเพื่อนที่อยู่กลุ่มเดียวกัน					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง การเลียนแบบเพื่อนในการเรียนมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง การเลียนแบบเพื่อนในการเรียนปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง การเลียนแบบเพื่อนในการเรียนน้อย

ตอนที่ 12 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียน

12.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนเพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

12.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียน ของ สมลักษณ์ ขาวเจริญ (2548)

12.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 12.1 และ 12.2 ลักษณะแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	นักเรียนเตรียมตำราเรียนและอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมทุกวัน					
00	ถ้าข้าพเจ้าทำการบ้านหรืองานเสร็จตามเวลาที่กำหนดผู้ปกครองจะให้รางวัลแก่ข้าพเจ้าทุกครั้ง					
000	เมื่อข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะทำอะไรแล้ว แต่เมื่อถึงเวลานั้นจริงๆ ข้าพเจ้าก็ไม่ทำตามที่ตั้งไว้					
0000	ข้าพเจ้าทำการบ้านด้วยตัวของข้าพเจ้าเอง โดยไม่ให้อื่นๆ ทำให้					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง มีแรงจูงใจในการเรียนมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง มีแรงจูงใจในการเรียนปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง มีแรงจูงใจในการเรียนน้อย

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ เวธนี กริทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์จินตนา ดันตสุทธิกุล โดยตรวจสอบความเหมาะสมทั้งทางด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ซึ่งมีใช้กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นผู้วิจัยจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Discrimination) โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t-test โดยเลือกเฉพาะข้อค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถามในการวิจัย ปรากฏว่าได้ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม ดังนี้

2.1 แบบสอบถามบุคลิกภาพ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 4.87 – 8.26

2.2 แบบสอบถามความศรัทธาต่อโรงเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 5.16 – 9.75

2.3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 4.38-8.89

2.4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 29 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.61 – 10.70

2.5 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 7 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 7.47 – 11.32

2.6 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 4.71 – 11.60

2.7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 18 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.87 – 10.09

2.8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 28 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 4.66 – 11.04

2.9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 17 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 4.40 – 10.38

2.10 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 4.51 – 11.76

2.11 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 21 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.39 – 15.15

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วตามข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ดังนี้

- 3.1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามบุคลิกภาพเท่ากับ .767
- 3.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความศรัทธาต่อโรงเรียนเท่ากับ .849
- 3.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตเท่ากับ .682
- 3.4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองเท่ากับ .899
- 3.5 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียนเท่ากับ .837
- 3.6 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองเท่ากับ .859
- 3.7 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียนเท่ากับ .827
- 3.8 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูเท่ากับ .910
- 3.9 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนเท่ากับ .840
- 3.10 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนเท่ากับ .773
- 3.11 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนเท่ากับ .846

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยื่นต่อผู้อำนวยการโรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ 2-6 มีนาคม 2552 จำนวน 265 ฉบับ ได้รับคืนมาทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ตอบมาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถามคือ ตอบคำถามครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่
 - 2.1 หาค่าอำนาจเป็นรายข้อ (Item Discrimination) ของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t -test
 - 2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน

3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

3.2 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมโรงเรียนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
N	แทน	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-distribution
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบ t
df	แทน	ระดับขั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Square)
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
$\hat{Y}$	แทน	สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนโดยใช้คะแนนดิบ
Z	แทน	สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนโดยใช้คะแนนมาตรฐาน
Y	แทน	แรงจูงใจในการเรียน
X_1	แทน	เพศ : ชาย
X_2	แทน	เพศ : หญิง
X_3	แทน	อายุ

X ₄	แทน	ระดับชั้นการศึกษา : ประถมศึกษาปีที่ 4
X ₅	แทน	ระดับชั้นการศึกษา : ประถมศึกษาปีที่ 5
X ₆	แทน	ระดับชั้นการศึกษา : ประถมศึกษาปีที่ 6
X ₇	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X ₈	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
X ₉	แทน	บุคลิกภาพ
X ₁₀	แทน	ความศรัทธาต่อโรงเรียน
X ₁₁	แทน	ลักษณะมุ่งอนาคต
X ₁₂	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
X ₁₃	แทน	ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน
X ₁₄	แทน	การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง
X ₁₅	แทน	ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน
X ₁₆	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
X ₁₇	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
X ₁₈	แทน	การเล่นแบบเพื่อน
Y	แทน	แรงจูงใจในการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน เพื่อแสดงข้อมูลส่วนตัวในแบบสอบถามตอนที่ 1 โดยแสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับแรงจูงใจในการเรียน โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอจำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 เสนอค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัย ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว บุคลิกภาพ ความศรัทธาต่อโรงเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน การเลียนแบบเพื่อน และแรงจูงใจในการเรียน

ตอนที่ 3 เสนอผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เสนอจำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานครที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ และระดับชั้นการศึกษาดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 1

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และระดับชั้นการศึกษา

ปัจจัย	ระดับของปัจจัย	จำนวนคน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	59	38.82
	หญิง	93	61.18
	รวม	152	100.00
ระดับชั้นการศึกษา	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	56	36.84
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	63	41.45
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	33	21.71
	รวม	152	100.00

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนโรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 265 คน เป็นนักเรียนเพศชายน้อยกว่าเพศหญิงโดยมีนักเรียนเพศชายร้อยละ 38.82 และเพศหญิงร้อยละ 61.18 ทั้งนี้ นักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้นการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 41.45 ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 36.84 และระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 21.71 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 เสนอค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัย ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว บุคลิกภาพ ความศรัทธาต่อโรงเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน การเลียนแบบเพื่อน และแรงจูงใจในการเรียน ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัย ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว บุคลิกภาพ ความศรัทธาต่อโรงเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน การเลียนแบบเพื่อน และแรงจูงใจในการเรียน

ปัจจัย	$\bar{X}$	S.D	การแปลผล
อายุของนักเรียน	10.88	.88	วัยเด็กตอนปลาย
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.42	.71	สูง
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	19607.60	15580.79	ปานกลาง
บุคลิกภาพ	43.55	7.02	แบบ เอ
ความศรัทธาต่อโรงเรียน	3.78	.63	มาก
ลักษณะมุ่งอนาคต	3.72	.56	มาก
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง	3.99	.59	ดี
ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน	4.39	.65	มาก
การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง	3.95	.62	มาก
ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน	3.65	.58	ดี
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู	3.86	.63	ดี
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	3.68	.65	ดี
การเลียนแบบเพื่อน	3.08	.76	ปานกลาง
แรงจูงใจในการเรียน	3.62	.58	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีอายุอยู่ในวัยเด็กตอนปลาย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง มีบุคลิกภาพแบบเอ นักเรียนมีความศรัทธาต่อโรงเรียน มีลักษณะมุ่งอนาคต มีความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน และมีการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองในระดับสูง มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และมีลักษณะทางการกายภาพทางการเรียนในระดับดี โดยมีการเลียนแบบเพื่อน และมีแรงจูงใจในการเรียนในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 เสนอผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับแรงจูงใจในการเรียน
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตนำทีพิทย เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16	X17	X18	Y
X1	1	-1.000**	.160*	-.021	-.149*	.203**	-.109	.006	-.300**	-.302**	-.168*	-.336**	-.303**	-.325**	-.087	-.242**	-.270**	.026	-.168*
X2		1	-.160*	.021	.149*	-.203**	.109	-.006	.300**	.302**	.168*	.336**	.303**	.325**	.087	.242**	.270**	-.026	.168*
X3			1	-.810**	.288**	.603**	-.011	.067	-.216**	-.144*	.015	-.108	-.123	-.124	-.074	-.194**	.054	-.053	-.035
X4				1	-.643**	-.402**	-.019	-.060	.213**	.129	-.065	.023	.055	.098	.091	.146*	-.127	.001	.030
X5					1	-.443**	.162*	.003	-.094	-.029	.067	.025	.039	-.022	.023	.066	.169*	.122	.082
X6						1	-.171*	.066	-.137*	-.117	-.004	-.058	-.110	-.089	-.134*	-.249**	-.053	-.147*	-.132
X7							1	.068	.212**	-.012	.083	.120	.114	.156*	.169*	.127	.077	-.036	.126
X8								1	.006	-.085	.058	.130	.128	.111	.044	-.050	-.076	-.012	.057
X9									1	.419**	.275**	.179*	.332**	.247**	.164*	.242**	.096	.133	.178*
X10										1	.344**	.276**	.379**	.253**	.304**	.422**	.241**	.170*	.176*
X11											1	.589**	.478**	.470**	.374**	.421**	.391**	-.080	.626**
X12												1	.627**	.718**	.353**	.505**	.506**	-.095	.538**
X13													1	.574**	.326**	.431**	.339**	.020	.422**
X14														1	.477**	.582**	.509**	-.104	.565**
X15															1	.676**	.445**	-.054	.448**
X16																1	.553**	-.036	.651**
X17																	1	-.070	.594**
X18																		1	-.187*
Y																			1

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{11}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{12}) ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน (X_{13}) การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_{14}) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_{15}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{17}) ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 3 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : หญิง (X_2) บุคลิกภาพ (X_9) และความศรัทธาต่อโรงเรียน (X_{10}) ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : ชาย (X_1) และการเลียนแบบเพื่อน (X_{18}) ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มี 6 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X_3) ระดับชั้นการศึกษา : ประถมศึกษาปีที่ 4 (X_4) ระดับชั้นการศึกษา : ประถมศึกษาปีที่ 5 (X_5) ระดับชั้นการศึกษา : ประถมศึกษาปีที่ 6 (X_6) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_8)

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	4	33.14	8.29	68.45
Residual	147	17.79	.12	
Total	151	50.94		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่ามีปัจจัย 4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงปัจจัยที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ โดยใช้ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ปัจจัย	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₆	.395	.059	.427	.651	.424	110.56**
X ₁₆ ,X ₁₁	.440	.058	.423	.758	.575	100.63**
X ₁₆ ,X ₁₁ ,X ₁₇	.219	.054	.244	.785	.617	79.33**
X ₁₆ ,X ₁₁ ,X ₁₇ ,X ₁₀	-.193	.051	-.208	.807	.651	68.45**

$a = .383$
 $R = .807$
 $R^2 = .651$
 $SE_{est} = .348$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X₁₆) ลักษณะมุ่งอนาคต (X₁₁) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X₁₇) และความศรัทธาต่อโรงเรียน (X₁₀) ซึ่งทั้ง 4 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเรียนได้ ร้อยละ 65.10 และได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานครในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .383 + .395 X_{16} + .440 X_{11} + .219 X_{17} - .193X_{10}$$

สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานครในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .427 X_{16} + .423 X_{11} + .244 X_{17} - .208X_{10}$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 530 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 164 คน เป็นนักเรียนชาย 61 คน และนักเรียนหญิง 103 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 171 คน เป็นนักเรียนชาย 69 คน และนักเรียนหญิง 102 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 195 คน เป็นนักเรียนชาย 86 คน และนักเรียนหญิง 109 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 265 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 82 คน เป็นนักเรียนชาย 30 คน และนักเรียนหญิง 52 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 86 คน เป็นนักเรียนชาย 35 คน และนักเรียนหญิง 51 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 98 คน เป็นนักเรียนชาย 43 คน และนักเรียนหญิง 55 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1967: 886-887) โดยใช้ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 12 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 4.87 – 8.26 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .767

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความศรัทธาต่อโรงเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 5.16 – 9.75 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .849

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 4.38-8.89 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .682

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 29 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.61 – 10.70 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .899

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 7 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 7.47 – 11.32 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .837

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 4.71 – 11.60 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .859

ตอนที่ 8 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 18 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.87 – 10.09 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .827

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 28 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 4.66 – 11.04 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .910

ตอนที่ 10 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 17 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 4.40 – 10.38 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .840

ตอนที่ 11 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 4.51 – 11.76 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .773

ตอนที่ 12 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 21 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.39 – 15.15 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .846

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยื่นต่อผู้อำนวยการโรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ 23 - 27 กุมภาพันธ์ 2552 จำนวน 265 ฉบับ ได้รับคืนมาทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ตอบมาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม คือ ตอบคำถามครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานครมีดังนี้

1.1 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{11}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{12}) ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน (X_{13}) การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_{14}) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_{15}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{17})

1.2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 3 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : หญิง (X_2) บุคลิกภาพ (X_9) และความศรัทธาต่อโรงเรียน (X_{10})

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : ชาย (X_1) และการเลียนแบบเพื่อน (X_{18})

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X_3) ระดับชั้นการศึกษา : ประถมศึกษาปีที่ 4 (X_4) ระดับชั้นการศึกษา : ประถมศึกษาปีที่ 5 (X_5) ระดับชั้นการศึกษา : ประถมศึกษาปีที่ 6 (X_6) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_8)

4. ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{11}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{17}) และความศรัทธาต่อโรงเรียน (X_{10}) ซึ่งทั้ง 4 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเรียนได้ ร้อยละ 65.10

5. สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย มีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานครในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .383 + .395 X_{16} + .440 X_{11} + .219 X_{17} - .193 X_{10}$$

5.2 สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานครในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .427 X_{16} + .423 X_{11} + .244 X_{17} - .208 X_{10}$$

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

1.1 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{11}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{12}) ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน (X_{13}) การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_{14}) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_{15}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{17}) อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1.1 ลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก มีแรงจูงใจในการเรียนมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากจะมีความเพียรพยายามต่อสู้กับอุปสรรค รู้จักคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล สามารถวางแผนทางการเรียนเพื่อส่งผลที่ดีทางด้านการเรียนต่อไปในอนาคต รวมทั้งสามารถตัดสินใจกระทำการสิ่งใดๆ ให้บรรลุตามเป้าหมายในอนาคตได้ตรงตามจุดมุ่งหมายของตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคตทำให้นักเรียนต้องมีการเตรียมความพร้อมทางการเรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยการหมั่นทบทวนบทเรียน ทบทวนแบบฝึกหัด สังเกตการณ์เรียนรู้เทคนิคต่างๆ ในการเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น ความอดทนขยันหมั่นเพียรในการเรียน ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนเพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จทางการเรียน ดังที่แบนดูรา (Bandura, 1986: 79) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต เป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักเรียน และเป็นตัวกำหนดประสิทธิผลในการเรียนรู้ที่สำคัญของนักเรียน เมื่อนักเรียนมีลักษณะมุ่งอนาคตมาก นักเรียนจะใช้ความสามารถของตนเองที่มีอยู่และพยายามทำให้ตนเองนั้นบรรลุผลสำเร็จทางด้านการเรียนตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ เมื่อผลการเรียนเป็นไปตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ จะทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน นักเรียนมีการวางแผน จัดการ ควบคุม และใช้วิธีการต่างๆ เพื่อสร้างพฤติกรรมที่ดีทางการเรียนของตนเอง

ดังนั้น ลักษณะมุ่งอนาคต จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

1.1.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับผู้ปกครอง มีแรงจูงใจในการเรียนมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ปกครอง เป็นนักเรียนที่ได้รับความรัก การดูแลเอาใจใส่ และการอบรมสั่งสอนอย่างดีในครอบครัว นักเรียนมีการแสดงความรัก ความเคารพ

เชื่อฟัง และยอมรับกฎระเบียบของผู้ปกครอง นักเรียนสามารถขอคำแนะนำและซักถามในการปฏิบัติตนกับผู้ปกครอง ทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนพร้อมที่จะเรียนรู้ ตั้งใจและไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคทางการเรียนต่างๆ ที่เกิดขึ้น ดังที่ เทียน ทองแก้ว (2540: 40) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเกือบที่จะอยู่ในระดับเดียวกับความถนัดทางการเรียน และบรรยากาศในชั้นเรียน สิ่งที่นักเรียนได้รับความรัก ความเอาใจใส่ทางการเรียนจากผู้ปกครองจะช่วยปรับปรุงลักษณะทางวิชาการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนและลดการขาดเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ แคลเดล และเลสเซอร์ (Kandal; & Lesser. 1962: 221-222) ที่ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาของวัยรุ่นในสหรัฐอเมริกา พบว่า การตัดสินใจของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์โดยตรงต่อการศึกษาของบุตรมากกว่าสภาพเศรษฐกิจและกลุ่มเพื่อน เมื่อผู้ปกครองมีความรัก ความเข้าใจ และการดูแลเอาใจใส่ต่อนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจ มีความพยายามในการเรียนเพื่อที่จะทำให้ตนเองประสบความสำเร็จทางด้านการเรียนตามที่ตนเองได้ตั้งเป้าหมายไว้ ส่งผลให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน มีการวางแผน มีความรับผิดชอบ และมีความมุ่งมั่นหวังในการเรียนเพื่อให้ตนเองนั้นประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

1.1.3 ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับความคาดหวังจากผู้ปกครองมาก มีแรงจูงใจในการเรียนมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนรับรู้ว่าคุณปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนต่อในระดับที่สูงๆ ตรงกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตัวนักเรียน มีความต้องการให้นักเรียนประกอบอาชีพที่สุจริต มีโอกาสก้าวหน้าสูง เพราะอยากให้นักเรียนมีอนาคตที่ดี มีความมั่นคงในชีวิต จึงตั้งความคาดหวังไว้ให้นักเรียนสูง เมื่อผู้ปกครองตั้งเป้าหมาย ทั้งด้านการศึกษา ด้านการประกอบอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคมเอาไว้ให้นักเรียน และต้องการให้นักเรียนบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงส่งผลให้นักเรียนวางแผนการเรียนในปัจจุบันที่ดี มีความอดทน ความใส่ใจ และสนใจทางการเรียน เพื่อให้ตนเองมีผลสัมฤทธิ์ทางการที่ตรงตามที่คุณปกครองและตนเองได้ตั้งเป้าหมายไว้ สิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน มีความขยันหมั่นเพียร มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ในเนื้อหาของบทเรียนวิชาต่างๆ และผู้ปกครองควรที่จะทำความเข้าใจ สนใจในการเรียน มีเวลาในการดูแลเอาใจใส่ด้านการเรียน ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจสนับสนุนส่งเสริมแก่นักเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมกรเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ดังที่ อัจฉรา สุขารมณ์ (2542: 1) กล่าวว่า บิดา มารดา เลี้ยงดูลูกมักมุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็กฉลาดมากก่อนเป็นอันดับหนึ่ง บิดา มารดา มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาด้านสติปัญญาให้แก่ลูกพยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางเพื่อให้ลูกฉลาดและเก่ง ความคาดหวังที่จะประสบความสำเร็จจะช่วยให้เด็กมีแรงจูงใจในการเรียนมาก บิดามารดาที่คาดหวังในตัวลูกอย่างเหมาะสมกับระดับความสามารถของลูก จะเป็น

การกระตุ้นให้ลูกใช้ความพยายามมากขึ้นในการปฏิบัติตามที่บิดามารดาได้คาดหวังไว้ นักเรียนจะเกิดความอบอุ่นใจและเห็นความสำคัญของการเรียน แต่ถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาไม่สนใจนักเรียนทางด้านการเรียน ทำให้นักเรียนรู้สึกท้อแท้ ขาดความมานะพยายามในการเรียน จะส่งผลให้นักเรียนไม่มีความกระตือรือร้น ไม่สนใจที่จะเรียนหนังสือ แต่ถ้าผู้ปกครองมีความพร้อม ความเอาใจใส่ ความสนใจทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้นักเรียนมีความสนใจ มีความต้องการที่จะเรียน ส่งผลให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนมาก

ดังนั้น ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

1.1.4 การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองมาก มีแรงจูงใจในการเรียนมาก ทั้งนี้เพราะการที่ผู้ปกครองให้การสนับสนุนด้านการเรียน ทั้งการสนับสนุนด้านวัตถุ ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นต่าง ๆ ในการเรียน การให้ทุน ทรัพย์สินแก่นักเรียน สำหรับชำระค่าเล่าเรียนของโรงเรียน และการเรียนพิเศษเพิ่มเติม รวมทั้งการสนับสนุนด้านวาจา ได้แก่ การให้ความสนใจ เอาใจใส่ และให้คำปรึกษาด้านการเรียน สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมให้นักเรียนตระหนักถึงความเอาใจใส่ต่อการเรียนของตน ทำให้นักเรียนมีความมุ่งมั่น ในการศึกษาเล่าเรียน และตั้งใจเรียน จึงทำให้สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนได้อย่างเหมาะสม ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้แสดงถึงการมีแรงจูงใจในการเรียน ดังที่ นิเทศ เจริญภักธุรณ์ (2543: 32) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตเด็ก โดยมีพ่อแม่ ผู้ปกครอง เป็นตัวจักรสำคัญ ที่มีอิทธิพลต่อตัวเด็กอย่างยิ่ง ทั้งในด้านการเรียน บุคลิกภาพ ทักษะคิด ความเชื่อ ค่านิยม ตลอดจนความประพฤติ และรวมไปถึงความสำเร็จในชีวิตของเด็กก็ว่าได้ถ้าจะพิจารณาถึงความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียนซึ่งพ่อแม่ ผู้ปกครอง มีส่วนเกี่ยวข้องอยู่เป็นอย่างมากโดยเฉพาะพ่อแม่ ผู้ปกครองที่มีความมุ่งหวังต่อการประสบความสำเร็จของบุตรหลานของตน เขาย่อมต้องการให้เด็กได้รับการศึกษาในระดับที่สูงสุดเท่าที่จะทำได้ สิ่งเหล่านี้จะเป็นแรงกระตุ้นและจูงใจให้เด็กสามารถทำการศึกษาเล่าเรียนจนประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี

ดังนั้น การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

1.1.5 ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนที่มีลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดี มีแรงจูงใจในการเรียนมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนที่มีการจัดการ ด้านบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่มีความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย ร่มรื่น สวยงาม ปราศจากมลภาวะมีความปลอดภัย จะทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนมาก เพราะลักษณะทางกายภาพทางการเรียนที่ดี จะมีขนาดห้องเรียนที่เหมาะสม มีความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย มีอากาศถ่ายเท มีแสงสว่างพอเหมาะ ปราศจากเสียงและกลิ่นรบกวน มีความพร้อมของสื่ออุปกรณ์การเรียน

ทั้งความทันสมัยและคุณภาพการใช้งาน สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน นอกจากนี้การมีลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดี ยังเป็นการสร้างบรรยากาศ จูงใจให้นักเรียนมีความตั้งใจเรียน กระตือรือร้นในการเรียน อยากที่จะเรียนรู้และไม่เบื่อหน่ายการเรียน ดังที่ วนิดา วรกริกกุลชัย (2541: ข้อมูลออนไลน์) กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญ สำหรับเด็ก การจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ถูกหลักสุขภาพพล ดลลดจนการปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดี ให้วัยเด็ก จะส่งผลให้เด็กนั้นเติบโต เป็นทรัพยากรมนุษย์ ที่มีคุณค่าในอนาคต ซึ่งถ้าลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดี นักเรียนก็จะมีแรงจูงใจในการเรียนมาก นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะมาโรงเรียน นักเรียนมีความตั้งใจ มีความอดทน มีความขยันหมั่นเพียร มีความพร้อมทางด้านการศึกษาสูง

ดังนั้น ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

1.1.6 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับครูดี มีแรงจูงใจในการเรียนมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับครู จะได้รับการยกย่องจากครู จะตั้งใจเรียน เชื่อฟังคำสั่งสอนของครู ชักถามครูเมื่อมีข้อสงสัยทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว และการที่ครูตั้งใจอบรมสั่งสอน ให้ความรักความห่วงใย ให้คำปรึกษาและชี้แนะนักเรียนในการดำเนินชีวิต ทำให้นักเรียนสามารถเรียนได้ประสบความสำเร็จ ไม่ท้อถอย หมั่นพัฒนาตนเองไปในทิศทางที่พึงประสงค์ รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า สามารถช่วยเหลือและพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้อื่น ส่งผลให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนสูง ดังที่ สุวรรค์ ไคว์ตระกูล (2545: 437) กล่าวว่า การรับรู้ของครูที่มีต่อนักเรียนเป็นตัวแสดงถึงบทบาทและลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนแต่ละคนมีความเป็นปัจเจกบุคคล และทุกคนมีบุคลิกภาพที่เป็นของเขาเองซึ่งต่างกับคนอื่น นักเรียนทุกคนมาโรงเรียนเพราะอยากเรียน ฉะนั้นครูที่ดีจะรู้จักเร้าความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนไม่เบื่อหน่าย นักเรียนมีความไว้วางใจครูและสามารถพูดกับครูได้อย่างเปิดเผยทั้งในด้านเรื่องการเรียนและเรื่องส่วนตัว ถ้านักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับครูซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนมาก นักเรียนมองเห็นการเรียนเป็นงานประจำ กิจกรรมเป็นงานอดิเรกดี จะทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

1.1.7 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนดี มีแรงจูงใจในการเรียนมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี จะมีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ห่วงใยไว้วางใจกัน รู้จักและเข้าใจตนเอง ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล รู้จักการ

ให้และการรับ ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เมื่อมีปัญหาต่างๆ ก็มีเพื่อนให้กำลังใจและให้คำปรึกษา และมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนในด้านการเรียนร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน ดังที่ ลักษณะ สิริวัฒน์ (2545: 37) กล่าวถึง ความสำคัญของเพื่อนว่า หากเด็กถูกเพื่อนต่อต้านหรือรังเกียจเด็กจะรู้สึกว่าเขาขาดความอบอุ่น ไม่มั่นใจและเกิดความคับข้องใจไปจนถึงการมองโลกในแง่ร้ายซึ่งจะทำให้เด็กไม่มีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับ เดวิด (David 1971: 5789-A) ที่กล่าวว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างตนเองกับเพื่อนในชั้นเรียนดี จะมีแนวโน้มที่จะมีแรงจูงใจในการเรียนมาก เมื่อนักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนมาก จะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่ไม่ดี

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

1.2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 3 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : หญิง (X_2) บุคลิกภาพ (X_9) และความศรัทธาต่อโรงเรียน (X_{10}) อภิปรายผลได้ดังนี้

1.2.1 เพศ : หญิง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนหญิงมีแรงจูงใจในการเรียนมาก ทั้งนี้เพราะ โดยธรรมชาติแล้วเพศหญิงมักถูกมองว่าเป็นเพศที่อ่อนแอ บอบบาง แต่ในความเป็นจริงแล้วผู้หญิงเป็นเพศที่มีความอดทนสูงและมีภาระหน้าที่ที่จะต้องดูแล แรงขับเคลื่อนภายในใจของผู้หญิงเหล่านี้ช่วยให้ผู้หญิงทำอะไรมากเกินกว่าที่ควรจะเป็น ผู้หญิงเป็นเพศที่ให้ความสำคัญแก่ตนเอง สามารถร้องขอให้ผู้อื่นช่วยเหลือแทนการรอคอยความช่วยเหลือ มีความขยันหมั่นเพียร และช่วยขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติมให้ตนเอง เพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จทั้งทางด้านการเรียนและการทำงาน ด้วยความแตกต่างระหว่างเพศนี้ อาจส่งผลต่อการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

เนื่องจากการวิจัยที่ศึกษากับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 มีน้อยมาก จึงขออ้างอิงผลการวิจัยที่อยู่ในระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน ดังนี้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541: 113) ที่ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 พบว่าตัวแปรเพศหญิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียน นักเรียนหญิงมีความสนใจในการเรียน มีความกระตือรือร้น มีความอดทน มีพฤติกรรมในการเรียนที่ดี และมีแรงจูงใจในการเรียนมาก

ดังนั้น เพศ : หญิง จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

1.2.2 บุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มีแรงจูงใจในการเรียนมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีบุคลิกภาพ

แบบเอ มีลักษณะรักความก้าวหน้า มีความกระตือรือร้นที่จะทำงาน พยายามแก้ปัญหาต่างๆ ด้วยตนเอง ทำงานด้วยตนเองด้วยความรวดเร็ว มีความเพียรพยายามและฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อประสบความสำเร็จในการทำงาน นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอก็น่าจะมีแรงจูงใจในการเรียนสูงด้วยเช่นกัน เพราะนักเรียนเหล่านี้จะเป็นผู้ที่คาดการณ์ไกล รู้จักตัดสินใจ รู้จักแก้ปัญหา รู้จักการวางแผนในชีวิต และพยายามทำให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังที่ กุญชรี คำชาย (2540: 198) ที่กล่าวว่า บุคลิกภาพ เป็น ลักษณะรวมถึงตัวบุคคลอันประกอบไปด้วยพฤติกรรมภายในและภายนอก ซึ่งประกอบเป็นผลทำให้บุคคลมีพฤติกรรม การรับรู้ เจตคติ แรงจูงใจ และปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าในลักษณะที่ไม่เหมือนใคร และสอดคล้องกับ อารี พันธุ์มณี (2546: 67) ที่กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นแบบแผนพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งเป็นลักษณะเอกลักษณ์ที่แสดงออกทั้งด้านความคิด ความรู้สึก ความสนใจ สติปัญญา รวมทั้งด้านสรีระ บุคลิกภาพภายนอกและภายใน ทำให้เกิดความแตกต่างของบุคคลได้ และบุคลิกภาพของบุคคลเป็นผลมาจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ที่ตนเองได้รับการเลี้ยงดูตั้งแต่เล็กจนเติบโตกลายเป็นผู้ใหญ่ที่มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม คือมีความยุติธรรม ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ในตนเอง ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การมีใจกว้าง การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ถ้านักเรียนมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมแล้วนั้นจะทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น

ดังนั้น บุคลิกภาพ จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียน
 ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

1.2.3 ความศรัทธาต่อโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่มีความศรัทธาต่อโรงเรียนมาก มีแรงจูงใจในการเรียนมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีความศรัทธาต่อโรงเรียนมักมีความเชื่อ มีความรู้สึกที่ดีต่อสถาบันที่ตนเองเรียนทั้งในด้านชื่อเสียง ด้านคุณวุฒิของอาจารย์ รวมถึงบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในสถาบันนั้น และรู้สึกเป็นเกียรติที่เป็นนักเรียนของสถาบันนี้ และถ้านักเรียนรู้สึกเช่นนี้ต่อสถาบันที่เรียนแล้ว นักเรียนก็อยากที่จะมาโรงเรียน ตั้งใจเรียนขณะครูสอนและกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้แสดงถึงการมีแรงจูงใจในการเรียน

ดังนั้น ความศรัทธาต่อโรงเรียน จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : ชาย (X_1) และการเลียนแบบเพื่อน (X_{1g}) อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 เพศ : ชาย มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนชายมีแรงจูงใจในการเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะ โดยธรรมชาตินักเรียนชายไม่ค่อยสนใจการเรียน ไม่ตั้งใจเรียน ชอบทำกิจกรรมอื่นๆ ที่ท้าทาย และชอบทำกิจกรรมทางกีฬามากกว่าการเรียนหนังสือ

ทำให้ไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการเรียน ไม่ชอบอ่านหนังสือเรียน ไม่ค่อยมีเวลาทบทวนบทเรียน ดังนั้นนักเรียนชายจึงมีแรงจูงใจในการเรียนน้อย ดังที่ อารี พันธุ์มณี (2544: 33) กล่าวว่า เพศชายจะต้อง มีลักษณะของ ความเป็นชาย อาทิเช่น ความหนักแน่น ความก้าวร้าว หัวแข็ง มีเหตุผล มักชอบทำกิจกรรมต่างๆ มากกว่าการเรียนหนังสืออยู่ในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว และด้วยความแตกต่างทางเพศ ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ซึ่งเป็นความแตกต่างที่ชัดเจน ทั้งในด้านของรูปร่าง บุคลิกภาพ และลักษณะนิสัยต่างๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นส่วนสำคัญในการกำหนดบทบาทของหญิงและชายให้แตกต่างกัน และเพศชายเป็นเพศที่ไม่ค่อยให้ความสำคัญทางด้านการเรียน แต่ส่วนใหญ่ชื่นชอบที่จะร่วมกิจกรรมอื่นๆ มากกว่า ทำให้เพศชายมีแรงจูงใจในการเรียนน้อย

ดังนั้น เพศ : ชาย จึงมีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

2.2 การเลียนแบบเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่มีการเลียนแบบเพื่อนมาก มีแรงจูงใจในการเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะ พฤติกรรมในการเลียนแบบเพื่อน เป็นการนำเอาแบบอย่างของบุคคลอื่นมาเป็นของตนเอง เพื่อที่ตนเองจะได้เป็นที่ยอมรับของสังคมหรือเพื่อนๆ การเลียนแบบเพื่อนที่มีแรงจูงใจในการเรียนน้อย จะทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนน้อย เช่นกัน เช่นถ้านักเรียนอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ไม่ชอบอ่านหนังสือ ไม่ชอบเรียนหนังสือ ไม่ตั้งใจเรียนและชอบเที่ยวเตร่ ก็จะทำให้นักเรียนไม่อยากเรียนหนังสือตามเพื่อน ดังที่ พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2544: 28) กล่าวว่า การเลียนแบบ เป็นการนำเอาแบบอย่างของบุคคลอื่นมาเป็นของตนเอง เพื่อที่ตนเองจะได้เป็นที่ยอมรับของสังคม การเลียนแบบจะช่วยให้เกิดความอบอุ่นใจและมีความมั่นใจมากขึ้น เช่น บุคคลที่ชอบแต่งตัว มักไว้วางใจตามอย่างดาราดาราภาพยนตร์ เป็นต้น ดังนั้น เพื่อนจึงมีความสำคัญต่อนักเรียนเป็นอย่างมากสำหรับช่วงวัยเด็กตอนปลาย ถ้านักเรียนอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ไม่ค่อยให้ความสำคัญทางด้านการเรียน ชักชวนกันเที่ยวเตร่ ไม่ชอบเรียนหนังสือ ไม่ค่อยทบทวนบทเรียนกัน ไม่ชอบวิชาเรียนวิชาเดียวกัน แต่มีความสนใจสิ่งต่างๆ ในทิศทางเดียวกัน นักเรียนก็มีการเลียนแบบเพื่อนมาก ดังนั้นนักเรียนเหล่านี้ก็จะมีแรงจูงใจในการเรียนน้อย

ดังนั้น การเลียนแบบเพื่อน จึงมีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มี 6 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X_3) ระดับชั้นการศึกษา : ประถมศึกษาปีที่ 4 (X_4) ระดับชั้นการศึกษา : ประถมศึกษาปีที่ 5 (X_5) ระดับชั้นการศึกษา : ประถมศึกษาปีที่ 6 (X_6) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_8) อภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนที่มีอายุมากบางคน มีแรงจูงใจในการเรียนมาก และนักเรียนที่มีอายุมากบางคน มีแรงจูงใจในการเรียนน้อย อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนที่มีอายุมากบางคน มีแรงจูงใจในการเรียนมาก ทั้งนี้เพราะ โดยส่วนใหญ่เมื่ออายุเพิ่มมากขึ้น นักเรียนที่มีอายุมากมักสนใจและให้ความสำคัญกับการเรียน เพราะนักเรียนจะมีความอดทนอดกลั้น มีความรับผิดชอบ มีความต้องการที่จะเรียนรู้ และหมั่นขวนขวายหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อพัฒนาตนเองทางด้านการเรียน และมีการวางแผนเป้าหมายในอนาคตทั้งทางด้านหน้าที่การงานและเรื่องส่วนตัว ดังที่ ไมเยอร์และแอลเลน (Myer; & Allen. 1986) กล่าวว่า บุคคลที่มีอายุมากจะมีความมุ่งมั่น และมีความอดทนต่อการเรียนมากกว่านักเรียนที่มีอายุน้อย เนื่องจากนักเรียนที่มีอายุมากจะเป็นผู้ที่มีความอดทน และมีประสบการณ์ทั้งทางด้านการเรียนและการทำงาน ทำให้นักเรียนที่มีอายุมาก ตั้งใจเรียน มีความกระตือรือร้น มีการวางแผนทางการเรียน และมีเป้าหมายทางการเรียนและการทำงานที่ชัดเจนเพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จในชีวิต ดังนั้น นักเรียนที่มีอายุมากบางคน จึงมีแรงจูงใจในการเรียนมาก

นักเรียนที่มีอายุมากบางคน มีแรงจูงใจในการเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะ โดยธรรมชาติของพัฒนาการตามวัย เมื่ออายุน้อย นักเรียนจะมีความสนใจ ใฝ่รู้ในสิ่งแปลกใหม่ แต่เมื่ออายุมากขึ้น นักเรียนมีความเกียจคร้านที่จะสนใจบททบทวนบทเรียนในวิชาต่างๆ ขาดความใส่ใจในการเรียน เมื่อการเรียนยากขึ้น นักเรียนที่มีอายุมากบางคน ไม่สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนได้อย่างเหมาะสม เมื่อต้องเผชิญต่อปัญหาทางการเรียน จากที่เคยอยากที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ก็กลับรู้สึกเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน ไม่อยากที่จะทำกิจกรรม และมีความเกียจคร้านที่จะทบทวนบทเรียนในวิชาต่างๆ ดังที่ พิณทิพย์ สีนุ้ย (ปิยะดา จุลวรรณ. 2549: 17; อ้างอิงจาก พิณทิพย์ สีนุ้ย. 2545) กล่าวว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความเหนื่อยหน่ายในการเรียนหรือการทำกิจกรรมต่างๆ บุคคลที่มีอายุน้อยจะมีความเหนื่อยหน่ายน้อยกว่าบุคคลที่มีอายุมาก ดังนั้นนักเรียนที่มีอายุมากบางคน จึงมีแรงจูงใจในการเรียนน้อย

3.2 ระดับชั้น : ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียน แสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีแรงจูงใจในการเรียนมาก และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีแรงจูงใจในการเรียนน้อย อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีแรงจูงใจในการเรียนมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนอาจมีความมุ่งมั่น มีความกระตือรือร้นในการเรียน รวมทั้งยังสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเรียนและเพื่อนได้เป็นอย่างดี มีความต้องการเลียนแบบเพื่อนในกลุ่ม ความวิตกกังวลในการเรียนน้อย นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน มีความสนุกในการเรียนแต่ละวิชา ด้วยเหตุนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนจึงมีแรงจูงใจในการเรียนเพื่อให้ตนเองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ ดังนั้น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนจึงมีแรงจูงใจในการเรียนมาก

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีแรงจูงใจในการเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนเพิ่งเริ่มเข้าสู่การเรียนในช่วงชั้นที่ 2 อาจยังปรับตัวด้านการเรียนไม่ได้เลยทำให้นักเรียนไม่มีความสนใจในการเรียน ไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน ห่วงเล่น ห่วงพูดคุยกับเพื่อนในชั้นเรียนจนทำให้ไม่สนใจที่จะเรียนหนังสือ นักเรียนบางคนไม่มีการวางแผนหรือวางแผนเป้าหมายในการเรียน ไม่มีความมุ่งมั่นและอดทน ดังนั้น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนจึงมีแรงจูงใจในการเรียนน้อย

3.3 ระดับชั้น : ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียน แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีแรงจูงใจในการเรียนมาก และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีแรงจูงใจในการเรียนน้อย อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีแรงจูงใจในการเรียนมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีความมุ่งมั่น กระตือรือร้น และคิดว่ายังมีเวลาเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาอีกเพียง 1 ปี นักเรียนจึงอยู่ในช่วงแสวงหาข้อมูลด้านต่างๆ เพื่อประกอบเป็นแนวทางในการศึกษาต่อให้ตรงกับความต้องการและตรงกับความสามารถของตนเอง นักเรียนเริ่มมีการวางแผนในการเรียน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็นและให้คำปรึกษาซึ่งกันและกันระหว่างเพื่อนในกลุ่มเดียวกัน ดังนั้น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนจึงมีแรงจูงใจในการเรียนมาก

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีแรงจูงใจในการเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนเริ่มมีความสนิทสนม มีความเป็นกลุ่มเดียวกันกับเพื่อน ซึ่งเพื่อนบางกลุ่มมีพฤติกรรมการเล่นและความประพฤติที่ไม่เหมาะสม เทียวเตรไม่สนใจการเรียน ประกอบกับนักเรียนเริ่มมีความคุ้นเคยในวิชาเรียนและสภาพแวดล้อมทางการเรียนแล้ว ทำให้ไม่มีความกดดันมากเท่าแต่ก่อน นักเรียนจึงเริ่มไม่ตั้งใจเรียน ใช้ชีวิตให้ผ่านวันๆ เท่านั้น เพราะส่วนใหญ่จะใช้ชีวิตสนุกสนานกับเพื่อน ดังนั้น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนจึงมีแรงจูงใจในการเรียนน้อย

3.4 ระดับชั้น : ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียน แสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคนมีแรงจูงใจในการเรียนมาก และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคนมีแรงจูงใจในการเรียนน้อย อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคนมีแรงจูงใจในการเรียนมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคนอยู่ในช่วงของการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา ทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคนเห็นความสำคัญของการเรียนมากขึ้น มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนและพัฒนาตนเอง มีความทะเยอทะยานด้านการเรียนสูง เริ่มวางแผนอนาคตทางการเรียน นักเรียนจึงมีความมุ่งมั่น ตั้งใจเรียน และสนใจการเรียนเพื่อให้ตนเองเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตามที่ตนเองได้ตั้งเป้าหมายไว้ ดังนั้น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคนจึงมีแรงจูงใจในการเรียนมาก

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคนมีแรงจูงใจในการเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคนต้องเตรียมการสอบเข้าศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษา นักเรียนจึงมีความเครียดและความกดดันเลยทำให้เกิดความรู้สึกท้อแท้ เบื่อหน่ายต่อการเรียนและการอ่านหนังสือสอบ นักเรียนขาดความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเอง ไม่มีจุดมุ่งหมายในการเรียน และนักเรียนบางคนยังไม่ค้นพบความสนใจ ความถนัดและความสามารถของตนเอง หรืออาจเกิดจากความต้องการของผู้ปกครองเมื่อนักเรียนไม่มีความชอบในด้านที่จะเรียน จึงทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน รู้สึกว่าตนเองไม่ได้ตัดสินใจด้วยตนเอง กลัวว่าถ้าเรียนจบแล้วต้องแยกจากกลุ่มเพื่อนที่ตนเองสนิท ดังนั้น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคนจึงมีแรงจูงใจในการเรียนน้อย

ดังนั้น ระดับชั้น จึงไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

3.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงบางคน มีแรงจูงใจในการเรียนมาก นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงบางคน มีแรงจูงใจในการเรียนน้อย อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงบางคน มีแรงจูงใจในการเรียนมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เป็นนักเรียนที่มีความพร้อมและตั้งใจเรียนอยู่เป็นพื้นฐาน มีแรงจูงใจในการเรียนเพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ นักเรียนจึงมีความตั้งใจเรียนและสนใจในการเรียนมากขึ้นจากเดิม รู้สึกภาคภูมิใจในผลการเรียน พร้อมกับต้องการรักษาระดับผลการเรียนที่ดีไว้ เมื่อผลการเรียนดีก็จะได้รับคำชื่นชมจากคนรอบข้าง เช่น ผู้ปกครอง ครู เพื่อน เป็นต้น ซึ่งถ้านักเรียนประสบความสำเร็จด้านการเรียน นักเรียนก็จะมีแรงจูงใจในการเรียนมาก

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจในการเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เป็นนักเรียนที่มีสติปัญญาดี ตั้งใจเรียน มีความขยันหมั่นเพียรทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ เรียนได้ดีในหลายสาขาวิชา แต่อาจยังไม่รู้จักตนเอง ไม่รู้ว่าแท้จริงแล้วตนเองชอบเรียนอะไร หรือนักเรียนบางคนผู้ปกครองเป็นผู้กำหนดกรอบในการเรียนและการดำเนินชีวิต ไม่สามารถเลือกเส้นทางการดำเนินชีวิตได้ด้วยตนเอง และถ้านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ตรงตามเป้าหมายที่วางไว้ นักเรียนจะเกิดความเครียดและความกดดัน นักเรียนจึงไม่อยากจะมาเรียน ไม่สนใจในการเรียน และไม่มีความกระตือรือร้นทางการเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้แสดงถึงการมีแรงจูงใจในการเรียนน้อย

ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

3.6 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงบางคน มีแรงจูงใจในการเรียนมาก และนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงบางคน มีแรงจูงใจในการเรียนน้อย อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงบางคน มีแรงจูงใจในการเรียนมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีผู้ปกครองสามารถจัดหาสิ่งต่างๆให้กับนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์ทางการเรียน และหนังสือตำราเรียน พร้อมทั้งสนับสนุนการเรียนพิเศษและกิจกรรมที่นักเรียนสนใจ ทั้งด้านวิชาการ และด้านอื่นๆ เช่น กีฬา ภาษา ดนตรี เป็นต้น ทำให้นักเรียนได้รับความรู้ที่เปิดกว้าง ผลักดันพลังความคิดสร้างสรรค์ มีความกระตือรือร้นในการขวนขวายหาความรู้ โดยไม่ต้องกังวลเรื่องฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ดังนั้น นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง จึงมีแรงจูงใจในการเรียนมาก

นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงบางคน มีแรงจูงใจในการเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะ แม้นักเรียนมีผู้ปกครองที่สามารถจัดหาอุปกรณ์การเรียนต่างๆ ให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี แต่นักเรียนกลับคิดว่าครอบครัวของตนเองมีพร้อมทุกอย่าง และเคยชินกับความสะดวกสบาย คิดว่าไม่มีความจำเป็นต้องกระตือรือร้น และขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติม ซึ่งเป็นการสร้างนิสัยเฉื่อยชา ไม่กล้าเผชิญอุปสรรค รู้ว่าตนเองนั้นมีทุกสิ่งเพียบพร้อมอยู่แล้ว ดังนั้น นักเรียนจึงมีแรงจูงใจในการเรียนน้อย

ดังนั้น ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว จึงไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{11}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{17}) และความศรัทธาต่อโรงเรียน (X_{10}) อภิปรายผลได้ดังนี้

4.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นปัจจัยอันดับแรกที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับครูดี ทำให้มีแรงจูงใจในการเรียนมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับครูดี จะได้รับการยกย่องจากครู จะตั้งใจเรียน เชื่อฟังคำสั่งสอนของครู ชักถามครูเมื่อมีข้อสงสัยทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว และการที่ครูตั้งใจอบรมสั่งสอน ให้ความรักความห่วงใย ให้คำปรึกษาและชี้แนะนักเรียนในการดำเนินชีวิต ทำให้นักเรียนสามารถเรียนได้ประสบความสำเร็จ ไม่ท้อถอย หมั่นพัฒนาตนเองไปในทิศทางที่พึงประสงค์ รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า สามารถช่วยเหลือและพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้อื่น ดังที่ชาติชาย หมั่นสมัคร (2542: 123-126) กล่าวว่า การสร้างสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดี จะทำให้เกิดบรรยากาศ

การเรียนรู้ทางวิชาการ ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะ ความคิดและสติปัญญา ส่งผลถึงประสิทธิภาพในการเรียนรู้มากที่สุด การมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับครูเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยให้แรงจูงใจในการเรียนสูงได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สุรางค์ โค้วตระกูล (2545: 437) กล่าวว่า การรับรู้ของครูที่มีต่อนักเรียนเป็นตัวแสดงถึงบทบาทและลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน คือ นักเรียนแต่ละคนเป็นปัจเจกบุคคลและทุกคนมีบุคลิกภาพที่เป็นของเขาเองซึ่งต่างกับคนอื่น นักเรียนทุกคนมาโรงเรียนเพราะอยากเรียน ฉะนั้นครูที่ดีจะรู้จักเร้าความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนตั้งใจเรียน ไม่เบื่อหน่าย ความสัมพันธ์ภาพระหว่างครูกับนักเรียนจะต้องเป็นไปด้วยดี จะทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนมาก

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จึงเป็นปัจจัยอันดับแรก que ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

4.2 ลักษณะมุ่งอนาคต เป็นปัจจัยอันดับที่สอง ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก ทำให้มีแรงจูงใจในการเรียนมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก มักมีความเพียรพยายามต่อสู้กับอุปสรรค รู้จักคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล สามารถวางแผนในอนาคตได้ว่าควรที่จะเลือกเรียนด้านใดที่เหมาะสมและตรงตามความอุดมมุ่งหมายของตนเอง รวมทั้งสามารถตัดสินใจกระทำสิ่งนั้นให้บรรลุตามเป้าหมายในอนาคตที่ได้กำหนดไว้ มีความเชื่อว่าความสำเร็จหรือความล้มเหลวใด ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนเป็นผลมาจากการกระทำของตัวเอง มีการคาดหวังในผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ภายหลังการกระทำนั้น นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมทางการเรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยการหมั่นทบทวนบทเรียน ทบทวนแบบฝึกหัด สังเกตการเรียนรู้เทคนิคต่างๆ ในการเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น ความอดทนขยันหมั่นเพียรในการเรียน ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนเพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จทางการเรียน ซึ่งแรงจูงใจมีความสำคัญกับตัวผู้เรียน ดังที่ พาสนา จุลรัตน์ (2548: 220) กล่าวว่า แรงจูงใจหรือการจูงใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ ประสิทธิภาพในการเรียนของผู้เรียน นอกจากจะขึ้นอยู่กับความสามารถแล้วยังขึ้นอยู่กับแรงจูงใจ ผู้เรียนที่มีความสามารถแต่ขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้อาจจะทำให้การเรียนไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

ดังนั้น ลักษณะมุ่งอนาคตจึงเป็นปัจจัยอันดับที่สอง ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร รองลงมาจากสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

4.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นปัจจัยอันดับที่สาม ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนดี ทำให้มีแรงจูงใจในการเรียนมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนดี จะมีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ห่วงใยไว้วางใจกัน รู้จักและเข้าใจตนเอง ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล รู้จักการให้และการรับ

ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เมื่อมีปัญหาต่างๆ ก็มีเพื่อนให้กำลังใจและให้คำปรึกษา และมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนในด้านการเรียนร่วมกับเพื่อนร่วมในชั้นเรียน ดังที่ ชมนุช บุญสิทธิ์ (2545: 24) กล่าวว่า การปฏิบัติตัวของวัยรุ่นกับเพื่อนเพื่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีไว้ว่า การแสดงกริยายิ้มแย้มแจ่มใส มีการแสดงความสนใจต่อผู้อื่น เช่น การทักทาย การไต่ถามทุกข์สุข ตั้งใจฟังผู้อื่นพูด แสดงกริยารับฟังข้อคิดเห็น ทำตนให้เป็นคนมองโลกในแง่ดี แสดงความเกรงใจต่อบุคคลอื่น รู้จักรับอารมณ์ ปฏิบัติตนให้เป็นที่รักของเพื่อนที่อยู่รอบข้าง นักเรียนกับเพื่อนมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ทำให้มีแรงจูงใจในการเรียน

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จึงเป็นปัจจัยอันดับที่สาม ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

4.4 ความศรัทธาต่อโรงเรียน เป็นปัจจัยอันดับที่สี่ ซึ่งเป็นปัจจัยอันดับสุดท้ายที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีความศรัทธาต่อโรงเรียนมาก ทำให้มีแรงจูงใจในการเรียนมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีความศรัทธาต่อโรงเรียนมักมีความเชื่อ มีความรู้สึกที่ดีต่อสถาบันที่ตนเองเรียน ทั้งในด้านชื่อเสียง ด้านคุณวุฒิของอาจารย์ รวมถึงบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในสถาบันนั้น และรู้สึกเป็นเกียรติที่เป็นนักเรียนของสถาบันนี้ และถ้านักเรียนรู้สึกเช่นนี้ต่อสถาบันที่เรียนแล้ว นักเรียนก็ อยากที่จะมาโรงเรียนเพื่อเรียนหนังสือ ตั้งใจเรียนขณะครูสอน มีความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนและเข้าสังคมกับเพื่อนในโรงเรียนได้อย่างมีความสุข ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้แสดงถึงการมีแรงจูงใจในการเรียน

ดังนั้น ความศรัทธาต่อโรงเรียน จึงเป็นปัจจัยอันดับที่สี่ ซึ่งเป็นปัจจัยอันดับสุดท้ายที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร รองลงมาจากสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ลักษณะมุ่งอนาคตและสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการวางนโยบายเกี่ยวกับการเรียนการสอนในโรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร เพื่อให้การเรียนการสอนนั้นสอดคล้องกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียน ผู้บริหาร คณาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาและส่งเสริมปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ทั้ง 4 ปัจจัย ซึ่งเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ลักษณะมุ่งอนาคต สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และความศรัทธาต่อโรงเรียน ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะดังนี้

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ศรีเดชาการพิมพ์.
- กนกวรรณ อุ่นใจ. (2535). ผลของการใช้เทคนิคการพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร.
- กันยา สุวรรณแสง. (2532). การพัฒนาบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร.
- กุหลาบ รัตนสังขธรรมและคณะ. (2541). สัมพันธภาพในครอบครัวกับปัญหาเสพติดและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก. กรุงเทพฯ: สำนักงานนโยบายและแผนอุดมศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- กฤษณ์ คำชาย. (2540). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2539). การศึกษาแห่งศตวรรษที่ 21: แนวคิดปฏิรูปการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ: บริษัทซัคเซสมีเดียจำกัด.
- จัญญู เทียมธรรม. (2546). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (วิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เดิมศักดิ์ คทวณิช. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนและวิธีเผชิญปัญหาทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชวน มณีวรรณ. (2541). แรงจูงใจในการเข้าเรียนหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญของผู้เข้า ท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยพร วิชาวุธ. (2523). การวิจัยเชิงจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2552). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- ณัฏฐา จันทร์ฟอง. (2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมัธยมประชาชนิเวศน์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ณุกุล ยัมศิริ. (2546). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประสาธ อิศระปรีดา. (2541). สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีจำกัด.
- ปิยะรัตน์ ดิกลาง. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนธนาการสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ. (2542). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน: กรณีศึกษาจากนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรภาคพิเศษ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: บริษัทพิมพ์ดี จำกัด.
- เปรมชัย สโรบาล, พันโท. (2542). เหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2530). สุขภาพจิตเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บัณฑิตการพิมพ์.
- ฝน แสงสิงแก้ว. (2522). สุขภาพจิตเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- พาสณา จุลรัตน์. (2548). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภัทรา พายัพยุทธ . (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นผู้นำของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม จังหวัดสระบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทศพร อันสงคราม. (2545). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- เทียน ทองแก้ว. (2539, เมษายน-มิถุนายน). ปัจจัยที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี: สารพัฒนา
หลักสูตร. 16(129): 77-83.
- ชนาวรรณ ชนพรดี. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียน
พระหฤทัยคอนแวนต์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- นภาพร ปรีชาสามารถ. (2545). จิตวิทยาการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: ภาควิชา
จิตวิทยาการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เนตรชนก พุ่มพวง. (2546). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ.
ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ประทีป อึ้งทรงธรรม. (2542,ตุลาคม). การเปลี่ยนแปลงของสังคมกับการพัฒนาเด็กไทย.
การศึกษาปฐมวัย. 1(4): 9-17.
- ปราณี รามสูต. (2528). จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา.
- พรรณี ชูทัย เจนจิต. (2532). ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรม. จิตวิทยาเพื่อการแนะแนว.
กรุงเทพฯ: สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2 .
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญผล.
- พันทิพา อุทัยสุข. (2525). เอกสารการสอนชุดวิชาพื้นฐานการศึกษา. หน่วยที่ 1-10
สุโขทัยธรรมธิราช. กรุงเทพฯ: รุ่งศิษย์การพิมพ์.
- ไพศาล พวงพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ภัทรา พาชัยยุทธ. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นผู้นำของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน
สระบุรีวิทยาคม จังหวัดสระบุรี. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภูมิพลอดุลยเดช, พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา. (2543). คำพ่อสอน ประมวลพระบรมราโชวาท
และพระราชดำรัสเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรุงเทพ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นามมีบุคส์.
- รุ่งทิวา ประสพสันดี. (2543). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยา
การศึกษาของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัยของสถาบันการศึกษาของรัฐ.
ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- โรงเรียนสายน้ำทิพย์. (2550). คู่มือโรงเรียนสายน้ำทิพย์. กรุงเทพมหานคร: โรงเรียนสายน้ำทิพย์.
- ลักขณา สิริวัฒน์. (2545). สุขวิทยาจิตและการปรับตัว. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ละอองทิพย์ พลานุกาพ. (2532). สุขภาพจิตกับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็กที่อยู่ในสภาพแวดล้อมต่างกัน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณิ ลิ้มอักษร. (2543). จิตวิทยาการศึกษา. เอกสารและตำรา มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วาสนา พิทักษ์เสรี. (2527). ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของนักเรียนสภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียนและสภาพแวดล้อมทางบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538, กุมภาพันธ์-มีนาคม). ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย: เรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้" ข่าวสารการวิจัยทางการศึกษา. 18(3): 9.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2539). ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ รู้เขา รู้เรา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน.
- ศิริวรรณ สุวินท์. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมพร พรหมจรรย์. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาจิต. (2541). ทฤษฎีและการปรับพฤติกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมลักษณ์ ขาวเจริญ. (2548). การศึกษาแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สว่างจิตต์ พัทธมณีปกรณ์. (2541). เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สิริพร ดาหวิน. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพิบูลย์วิทยาลัย จังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุภาพรณ โคตรจรัส. (2527). *สุขภาพจิตในการดำรงชีวิต*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2537). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ จันทร์เอม. (2525). *จิตวิทยาพัฒนาการ*. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2544). *จิตวิทยาเพื่อการฝึกอบรมผู้ใหญ่*. กรุงเทพฯ: ซีระป้อมวรรณกรรม.
- สุธีตา หงสาชาติ. (2539). *ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในสถาบันบุคลิกภาพและพฤติกรรมรับรู้ข่าวสารกับความรู้และการตอบสนองต่อสภาวะวิกฤตทางสังคมและสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาพยาบาล*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวภา เบ็ญจพันธุ์ทวี. (2540). *ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและสัมพันธภาพในครอบครัวกับเอกลักษณ์แห่งตนของเด็กวัยรุ่น*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรรถพล โคตรสินธุ์. (2544). *ผลสัมฤทธิ์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงการแต่งกายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดกาฬสินธุ์*. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา สุขารมณ์. (2542, สิงหาคม). EQ กับ การอบรมเลี้ยงดูเด็ก: *วารสารพฤติกรรมศาสตร์*. 5(1):1-6.
- อัจฉรา สุขารมณ์; และอรพินธ์ ชูชม. (2530). *การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ*. รายงานวิจัย ฉบับที่ 39. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อารี พันธุ์มี. (2542). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: บริษัทเลิฟแอนด์เพรสจำกัด.
- อรพินธ์ ชูชม; และคนอื่นๆ. (2542). *การพัฒนาแบบวัดแรงจูงใจภายใน*: รายงานการวิจัยฉบับที่ 70. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรรณณ แฉงจิต. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนนานาชาติของนักเรียนไทยระดับอินเตอร์มีเดียท โรงเรียนนานาชาติเอกมัย เขตวัฒนา*. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Allport Gordon W. (1975). *Attitude Reaibg in Atiitude Theory and Measurement*. Edited by Martin Fishbein. New York: John Wiley and Sons.
- Anderson, MJ. (1995). Effects of Classroom Social Climate on Individual Learning. *American Educatuion Research Journal*. 7 (1): 15-33.

- Bandura, A. (1986). *Social Foundations of Thought and Action : A Social Cogniting Theory*.
New jersey: Prentice-Hall.
- Cattel, Raymond B, (1970). *Pesonality and Motivation : Structure And Measurement*.
New York: Harcourt, Brace, word : 2-3.
- Fishbein. Mcture; & Matin;Ajzen, Lcek.(1970).*Belief and Value.U.S.A : Rinehert and
Winston Inc.*
- Good, Carter V. (1959). *Dictionary of Education*. New York: Mc Graw-Hill.
- Hilgard, Ernest R., (1962). *Introduction to Psychology*,Harcourt Brace & World,Inc.,
New York.
- McClelland, Davic C.; Other. (1993).*The Achievement Motives*. New York: Appieloncentury
Crofts.
- Morgan, Mark. (1985). Reward-Induced Decrements and Increments in Intrinsic Motivation.
Review of Educational Research. 54(1): 5-30.
- Morris, Charles G . (1996). *Understanding Psychology*. 3 ed. New York: Prentice-Hal.
- Robinson, Charles Loe. (1971, August). Future Tme Perspective in Non-Incarcerated
Juvenile Delinquents. *Dissertration Abstracts International*. 32(2): 1225-B.
- Yamane Taro.(1967). *Statistic and Introductory Analysis*. New York:Harper and Row.

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความร่วมมือ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/๗๕๖๖

วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวกฤษฎาพร พวงซ้อย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาขาน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสณา จุลรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์เวอร์นิ กริทอง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาขาน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวกฤษฎาพร พวงซ้อย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/ 1567

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒ กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตน้ำทิพย์

เนื่องด้วย นางสาวกฤษฎาพร พวงซ้อย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พาสณา จุลรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์จินตนา ตันตสุทธิกุล เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวกฤษฎาพร พวงซ้อย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-7457-489. 087-0684-582

ที่ ศธ 0519.12/ 1564

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖ กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตน้ำทิพย์

เนื่องด้วย นางสาวกฤษฎาพร พวงชัย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พาสณา จุลรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-5 จำนวน 30 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ในระหว่าง เดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2552

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวกฤษฎาพร พวงชัย ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-7457-489. 087-0684-582

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 12 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามความศรัทธาต่อโรงเรียน
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- ตอนที่ 10 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 11 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน
- ตอนที่ 12 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียน

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร นักเรียนสามารถแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของนักเรียนไม่มีข้อถูกหรือผิดและไม่มีผลกระทบต่อการเรียนแต่อย่างใด ในการตอบแบบสอบถามนักเรียนไม่ต้องลงชื่อ คำตอบทั้งหมดจะเก็บเป็นความลับ ไม่เปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ ซึ่งข้อมูลทั้งหมดนี้จะนำมาใช้เพื่อการวิจัยในครั้งนี้เท่านั้น

จึงขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนให้มากที่สุด และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความหรือเติมข้อความในช่องว่าง ตามความเป็นจริงของนักเรียน

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ระดับชั้น

☐ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

☐ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

☐ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4. ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ในภาคเรียนที่ผ่านมา.....

5. ผู้ปกครองของนักเรียนมีรายได้เฉลี่ย.....บาท/ต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	เรื่อง	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ฉันเป็นคน que เริ่มต้นทำอะไรแล้วต้องทำให้สำเร็จ					
2	ฉันทนไม่ได้ถ้าต้องทำงานกับคนที่ทำงานแบบขอไปที					
3	ฉันไม่พอใจถ้ามีคนมาขัดจังหวะขณะที่ฉันทำงาน					
4	ฉันทำงานอย่างดีที่สุดเท่าที่ฉันสามารถทำได้					
5	เมื่อฉันมีนัดฉันมักไปถึงที่หมายก่อนเวลา					
6	ฉันทำกิจกรรมต่างๆในชีวิตประจำวันอย่างรวดเร็ว					
7	ฉันทำงานต่างๆที่ได้รับมอบหมายเสร็จก่อนเวลา					
8	ฉันคิดว่าคนรอบข้างทำอะไรไม่ถูกใจฉัน					
9	ฉันรู้สึกเบื่อหน่ายที่ต้องฟังคนพูดไร้สาระ					
10	ฉันรู้สึกไม่สบายใจถ้างานที่ได้รับมอบหมายยังไม่สำเร็จ					
11	ฉันรู้สึกหงุดหงิดเมื่อต้องเข้าคิวรอเพื่อรับบริการต่างๆ					
12	ฉันชอบทำงานต่างๆอย่างรวดเร็วเพื่อแข่งกับเวลา					
13	ฉันรู้สึกหงุดหงิดเมื่อคนรอบข้างทำอะไรไม่ถูกใจฉัน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความศรัทธาต่อโรงเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับความศรัทธาต่อโรงเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	นักเรียนเต็มใจที่จะทุ่มเทความสามารถเพื่อช่วยให้โรงเรียนมีชื่อเสียง					
2	นักเรียนคิดว่าโรงเรียนแห่งนี้ดีที่สุดในสำหรับนักเรียนในการเรียนรู้วิชาการต่างๆ					
3	นักเรียนคิดว่าครูโรงเรียนนี้มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป					
4	นักเรียนคิดว่าโรงเรียนนี้มีบทบาทต่อการพัฒนาการศึกษาเป็นอย่างมาก					
5	นักเรียนคิดว่าโรงเรียนนี้มีการจัดการศึกษาได้มาตรฐาน					
6	นักเรียนคิดว่าโรงเรียนนี้ได้ปรับปรุงบรรยากาศที่ส่งเสริมต่อการเรียนรู้					
7	นักเรียนคิดว่าเมื่อจบการศึกษาจากโรงเรียนนี้แล้วสามารถสอบเรียนต่อในระดับมัธยมได้ง่าย					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
8	นักเรียนรู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นนักเรียน โรงเรียนนี้					
9	นักเรียนคิดว่าโรงเรียนแห่งนี้ทำให้ผู้ที่จบ การศึกษาไปแล้วประสบความสำเร็จใน ชีวิต					
10	ญาติพี่น้องของนักเรียนส่วนใหญ่จบจาก โรงเรียนนี้					
11	นักเรียนมีความมั่นใจว่าเมื่อจบจาก โรงเรียนนี้แล้วนักเรียนมีโอกาสในชีวิต เหนือคนอื่น					
12	นักเรียนรู้จักโรงเรียนนี้จากการจัด กิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	<u>ด้านการคาดการณ์ไกลและด้าน การตัดสินใจ</u> นักเรียนชวนขายหาความรู้อยู่เสมอ เพื่อความก้าวหน้าในอนาคต					
2	ถ้านักเรียนตั้งใจเรียนในวันนี้ นักเรียน มีโอกาสประสบความสำเร็จในวันหน้า					
3	นักเรียนไม่คิดถึงอนาคตเพราะเป็นสิ่งที่ ยังมาไม่ถึง					
4	นักเรียนไม่ต้องการเรียนหนังสือให้สูง เพราะทำให้เสียเงินทองโดยเปล่า ประโยชน์					
5	นักเรียนอดทนต่อการเรียนไม่ว่า ยากลำบากเพียงใด เพื่อความสำเร็จใน อนาคต					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
6	<u>ด้านการแก้ปัญหาและด้านการวางแผน</u> นักเรียนไม่ชอบการวางแผนการเรียน ไว้ล่วงหน้าเพราะมักไม่เป็นไปตาม แผน					
7	นักเรียนมักปล่อยปัญหาที่เกิดขึ้นใน การเรียนให้คลี่คลายไปเองโดยไม่ หาทางแก้ไข					
8	นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้เสร็จตามกำหนดเวลาได้ทุก ครั้ง					
9	นักเรียนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคเมื่อไม่ ประสบผลสำเร็จในการเรียน					
10	นักเรียนมักมองข้ามการวางแผนก่อน การเรียนเพราะเห็นว่าไม่ใช่สิ่งที่ จำเป็นต่อการเรียน					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	พฤติกรรมของนักเรียนปฏิบัติต่อ ผู้ปกครอง นักเรียนจะปรึกษาผู้ปกครองเป็น อันดับแรกเมื่อนักเรียนมีปัญหา				
2	นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายเวลาพูดคุยกับ ผู้ปกครอง				
3	เมื่อนักเรียนมีปัญหา นักเรียนสามารถ ขอคำแนะนำจากผู้ปกครองได้				
4	นักเรียนพร้อมทำตามกฎระเบียบที่ ผู้ปกครองได้วางไว้				
5	นักเรียนปฏิเสธคำสั่งของผู้ปกครอง				
6	นักเรียนเชื่อมั่นว่าผู้ปกครองเป็นบุคคล ที่พึ่งพาได้				
7	เมื่อมีปัญหาในเรื่องต่างๆนักเรียนจะ ไม่ยอมเล่าให้ผู้ปกครองฟัง				
8	นักเรียนไม่กล้าซักถามถึงสิ่งที่ นักเรียนสงสัยกับผู้ปกครอง				
9	นักเรียนรู้สึกไม่พอใจ เมื่อผู้ปกครอง ซักถามเรื่องส่วนตัวของนักเรียน				

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
10	นักเรียนพยายามปกปิดผลการเรียนไม่ให้ผู้ปกครองรับรู้					
11	นักเรียนไม่พอใจ เมื่อผู้ปกครองได้ถามถึงเรื่องการเรียนรู้ของนักเรียน					
12	นักเรียนกับผู้ปกครองชอบไปไหนมาไหนด้วยกันเสมอ					
13	นักเรียนไม่สนใจคำตักเตือนของผู้ปกครอง					
14	นักเรียนพร้อมที่จะขอโทษเมื่อทำผิดกับผู้ปกครอง					
15	พฤติกรรมของผู้ปกครองที่ปฏิบัติ ต่อนักเรียน					
	ผู้ปกครองคอยตักเตือนให้นักเรียนทำการบ้าน					
16	ผู้ปกครองไม่สนใจว่านักเรียนจะเรียนเกี่ยวกับอะไร					
17	ผู้ปกครองพานักเรียนไปไหนมาไหนด้วยกันเสมอ					
18	ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาอยู่กับนักเรียน					
19	ผู้ปกครองให้คำปรึกษากับนักเรียนเมื่อนักเรียนมีปัญหา					
20	ผู้ปกครองชมเชยนักเรียนเมื่อนักเรียนมีผลการเรียนที่ดี					
21	ผู้ปกครองหาเวลาไปร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนกับนักเรียน					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
22	ผู้ปกครองไม่ไว้วางใจนักเรียนในการทำกิจกรรมต่างๆ					
23	ผู้ปกครองชอบพูดว่ากล่าวนักเรียนอยู่เป็นประจำ					
24	ผู้ปกครองจะพูดให้กำลังใจเมื่อนักเรียนมีเรื่องไม่สบายใจ					
25	ผู้ปกครองให้อภัยนักเรียน เมื่อนักเรียนทำความผิดพลาด					
26	ผู้ปกครองและนักเรียนมักมีกิจกรรมทำร่วมกัน เมื่อมีเวลาว่าง					
27	ผู้ปกครองไม่เคยให้คำปรึกษาใดๆกับนักเรียน					
28	ผู้ปกครองรู้เห็นและยอมรับในกิจกรรมต่างๆที่นักเรียนทำ					
29	ผู้ปกครองช่วยนักเรียนหาทางแก้ไขเมื่อนักเรียนมีปัญหา					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ผู้ปกครองอยากให้นักเรียนตั้งใจเรียนในทุกวิชา					
2	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียน					
3	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนประสบความสำเร็จการเรียน					
4	ผู้ปกครองบอกนักเรียนเสมอว่า ไม่ว่าผลการเรียนจะออกมาเป็นอย่างไร ขอให้ นักเรียนตั้งใจเรียนและเป็นเด็กดีก็พอแล้ว					
5	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนอ่านหนังสือทุกวันเพื่อให้ได้คะแนนดี					
6	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนมีผลการเรียนที่ดี					
7	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนหมั่นทบทวนบทเรียนต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	<u>การสนับสนุนด้านวัตถุ</u> ผู้ปกครองซื้ออุปกรณ์ทางการเรียนให้ นักเรียนอย่างพอเพียง					
2	ผู้ปกครองให้นักเรียนเรียนพิเศษ เพิ่มเติมตามที่นักเรียนต้องการ					
3	ผู้ปกครองจัดเตรียมสื่อส่งเสริมการ เรียนรู้ไว้ให้นักเรียน					
4	ผู้ปกครองดูแลค่าใช้จ่ายเรื่องการเรียน ของนักเรียน					
5	ผู้ปกครองจัดหาเครื่องแบบนักเรียน ให้แก่นักเรียน					
6	เมื่อมีงานกิจกรรมของนักเรียน ผู้ปกครองจะให้การช่วยเหลือด้าน เงินทุนอยู่เสมอ					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
7	ผู้ปกครองจะหลีกเลี่ยงการซื้ออุปกรณ์ ต่างๆที่ใช้ในการเรียนให้กับนักเรียน					
8	ผู้ปกครองจะจัดหาหนังสือและเอกสาร ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเรียนให้กับ นักเรียน					
9	ผู้ปกครองปฏิเสธที่จะให้นักเรียนไป เรียนพิเศษ					
10	ผู้ปกครองจะให้รางวัลเมื่อนักเรียนมี ผลการเรียนดี					
11	<u>การสนับสนุนด้านเวลา</u> ผู้ปกครองช่วยสอนการบ้านเมื่อ นักเรียนมีปัญหาหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับ การเรียน					
12	ผู้ปกครองไม่มีเวลาพูดคุยกับนักเรียน เกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน					
13	ผู้ปกครองบังคับให้นักเรียนเลือกเรียน ในสิ่งที่ผู้ปกครองกำหนด					
14	ผู้ปกครองไม่มีเวลาพูดคุยกับนักเรียน					
15	ผู้ปกครองต่อว่านักเรียนในเรื่องการเรียน					
16	ผู้ปกครองชมเชยนักเรียนเมื่อนักเรียน เรียนได้คะแนนดี					
17	ผู้ปกครองให้กำลังใจนักเรียน เมื่อ นักเรียนมีปัญหาด้านการเรียน					
18	ผู้ปกครองแนะนำเรื่องเรียนตาม แนวทางที่นักเรียนเป็นคนเลือก					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
19	ผู้ปกครองไม่สามารถเป็นที่ปรึกษาในเรื่องการเรียนให้กับนักเรียนได้					
20	ผู้ปกครองไม่พูดอะไรเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน แม้ว่านักเรียนจะทำคะแนนได้ดี					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	<u>สถานที่เรียน</u> ห้องเรียนมีมุมการเรียนรู้					
2	ห้องเรียนเป็นระเบียบเรียบร้อย					
3	ในห้องเรียนมีการจัดบอร์ดนิทรรศการเกี่ยวกับวิชาความรู้ต่างๆ					
4	บอร์ดในห้องเรียนมีการปรับปรุงอยู่เสมอ					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
5	ห้องเรียนมีบอร์ดความรู้ให้นักเรียนได้อ่านเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้					
6	ห้องเรียนไม่มีการปรับปรุงมุมการเรียนรู้ต่างๆ					
7	ห้องเรียนสกปรก					
8	ห้องเรียนมีแสงสว่างไม่เพียงพอ					
	<u>สื่อ อุปกรณ์การเรียน</u>					
9	ห้องเรียนมีหนังสือเพียงพอ					
10	สื่อและอุปกรณ์การเรียนอยู่ในสภาพที่ดีพร้อมใช้งาน					
11	สื่อและอุปกรณ์การเรียนมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
12	หนังสือในห้องเรียนมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
13	เอกสารต่างๆในห้องเรียนไม่มีการปรับปรุงให้ทันสมัย					
14	สื่อและอุปกรณ์ในห้องเรียนจัดเก็บไว้ไม่เรียบร้อย					
15	นักเรียนสามารถนำสื่อและอุปกรณ์ในห้องเรียนมาใช้ได้ง่าย					
16	สื่อและอุปกรณ์ในห้องเรียนไม่มีความเหมาะสมต่อการเรียนรู้ของนักเรียน					
17	สื่อและอุปกรณ์ในห้องเรียนมีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาความรู้ที่เรียน					
18	สื่อและอุปกรณ์ในห้องเรียนใช้งานยาก					

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เมื่อ
นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5
ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	พฤติกรรมของนักเรียนที่ปฏิบัติต่อครู					
2	นักเรียนให้เกียรติ และยกย่องครู					
3	นักเรียนตั้งใจฟังขณะที่ครูสอน					
4	นักเรียนไม่สนใจคำพูดของครู					
5	นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครูอย่าง เคร่งครัด					
6	นักเรียนมีความเบื่อหน่ายเมื่อครูสอน					
7	นักเรียนเชื่อถือในสิ่งที่ครูสอน					
8	เวลาพบครูนอกห้องเรียน นักเรียนจะทำความ เคารพครู					
9	เวลานักเรียนมีปัญหาในการเรียนนักเรียน มักจะไปขอคำแนะนำจากครูเสมอ					
10	นักเรียนมักนินทาครูลับหลัง					
11	นักเรียนไม่ไว้วางใจในตัวครู					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
12	นักเรียนไม่อยากเข้าเรียน					
13	นักเรียนเต็มใจให้ครูเป็นที่ปรึกษาเวลามีปัญหาด้านการเรียนและด้านส่วนตัว					
14	นักเรียนไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของครู					
	<u>พฤติกรรมของครูที่ปฏิบัติต่อนักเรียน</u>					
15	ครูมีความเป็นกันเองกับนักเรียน					
16	ครูให้ความช่วยเหลือนักเรียนเสมอ					
17	ครูมักขาดสอนในชั่วโมงเรียนของนักเรียน					
18	ครูไม่ค่อยมีเวลาให้กับนักเรียน					
19	ครูสามารถให้คำปรึกษากับนักเรียนได้ เมื่อ นักเรียนมีปัญหา					
20	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น					
21	ครูไม่ใส่ใจในตัวนักเรียน					
22	ครูชอบต่อนักเรียน					
23	ครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน					
24	ครูมีความรักและความห่วงใยให้กับนักเรียน					
25	ครูมีความตั้งใจในการอบรมสั่งสอนนักเรียน					
26	เมื่อนักเรียนทำผิดพลาด ครูพร้อมที่จะให้อภัย เสมอ					
27	ครูเปื้อนหน้าที่จะสอนนักเรียน					
28	ครูให้กำลังใจนักเรียนในการเรียน					

ตอนที่ 10 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เมื่อ
นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5
ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- จริงที่สุด

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
- จริง

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
- จริงบ้าง

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
- จริงน้อย

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
- จริงน้อยที่สุด

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	นักเรียนเข้ากับเพื่อนได้ดี					
2	นักเรียนรู้สึกว่าเพื่อน ไม่สนใจว่า นักเรียนจะเสนอความคิดเห็นอะไร					
3	นักเรียนกับเพื่อน มีการช่วยเหลือ พึ่งพากัน					
4	เมื่อนักเรียนมีปัญหา เพื่อนจะให้ความ ช่วยเหลือนักเรียน					
5	นักเรียนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับ เพื่อน					
6	นักเรียนชอบไปไหนมาไหนกับเพื่อน ด้วยกันเสมอ					
7	นักเรียนคิดว่า ความรู้สึกของเพื่อน เป็นเรื่องเล็กน้อย					
8	นักเรียนและเพื่อนยอมรับสิทธิซึ่งกัน และกัน					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
9	นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในเรื่องต่างๆ					
10	นักเรียนชอบทะเลาะกับเพื่อน					
11	นักเรียนกับเพื่อน เรียนรู้ที่จะเป็นผู้ให้และผู้รับ					
12	นักเรียนไม่มีความไว้วางใจในตัวเพื่อน ของนักเรียน					
13	นักเรียนมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับ เพื่อน					
14	นักเรียนปฏิเสธที่จะเข้าร่วมกลุ่มกับ เพื่อน					
15	นักเรียนกับเพื่อนมีความหวังใจให้กัน และกัน					
16	นักเรียนไม่สามารถทำงานร่วมกับ เพื่อนได้					
17	เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อน นักเรียนจะ พยายามปรับความเข้าใจกับเพื่อนให้ เร็วที่สุด					

ตอนที่ 11 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบเพื่อนในการเรียน เมื่อ นักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	เรื่อง	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	นักเรียนจะเข้าเรียนเมื่อเพื่อนชวนเท่านั้น					
2	นักเรียนชอบครูที่สอนตามเพื่อนที่อยู่ในกลุ่มของ นักเรียน					
3	นักเรียนชอบอ่านหนังสือเหมือนเพื่อนที่อยู่ในกลุ่ม เดียวกัน					
4	นักเรียนเห็นเพื่อนได้รับรางวัลจากการร่วมกิจกรรม ในการเรียน นักเรียนจึงไปร่วมกิจกรรมนั้นบ้าง					
5	นักเรียนตั้งใจเรียนหนังสือเพราะต้องการเรียน หนังสือเก่งเหมือนเพื่อน					
6	นักเรียนสนใจการเรียนเพราะเห็นว่าเพื่อนทุกคน ในกลุ่มสนใจในการเรียนเช่นเดียวกัน					
7	เพื่อนในกลุ่มของนักเรียนไม่ตั้งใจเรียนในวิชาที่ไม่ ชอบ ทำให้นักเรียนไม่ชอบวิชานั้นๆด้วย					
8	ในวันหยุดเพื่อนจะชวนนักเรียนไปหาความรู้ เพิ่มเติมภายนอกห้องเรียนเสมอ ยกตัวอย่างเช่น ตามสถานพิพิธภัณฑ์ หอสมุดแห่งชาติ เป็นต้น					
9	นักเรียนตั้งใจเรียนเพราะต้องการได้รับรางวัลและ คำชมเชยจากผู้ปกครองหรือครูเหมือนเพื่อนคนอื่น					

ตอนที่ 12 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- จริงที่สุด

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
- จริง

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
- จริงบ้าง

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
- จริงน้อย

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
- จริงน้อยที่สุด

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	ด้านการวางแผนในการเรียน					
1	นักเรียนเตรียมตัวมาเรียน และอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมทุกวัน					
2	นักเรียนจัดตารางเวลาในการเรียนในแต่ละวัน เพื่อจะได้ทำในสิ่งต่างๆ ได้ทันกำหนดเวลา					
3	นักเรียนไม่ชอบการวางแผนการเรียนในอนาคต เพราะยังมาไม่ถึง					
4	เมื่อนักเรียนตั้งใจว่าจะทำอะไรแล้ว แต่เมื่อถึงเวลานั้นจริงๆ นักเรียนก็ไม่ทำตามที่ตั้งใจไว้					
	ด้านความรับผิดชอบในการเรียน					
5	แม้ว่านักเรียนจะไม่ชอบเรียนในบางวิชา แต่นักเรียนก็จะตั้งใจเรียน					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
6	นักเรียนจะไม่สนใจเรียนเมื่อมีปัญหา ในวิชาที่ยากจะเข้าใจ					
7	นักเรียนต้องการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ เพิ่มเติมนอกเหนือจากที่เรียนใน					
8	นักเรียนไม่สนใจในเรื่องของการทำ กิจกรรมที่เกี่ยวกับการเรียน					
9	เมื่อได้รับมอบหมายงานจากครู นักเรียนจะรีบทำให้เสร็จตามเวลาที่ กำหนด					
10	เมื่อนักเรียนขาดเรียน นักเรียนไม่ได้ ติดตามและสอบถามบทเรียนหรือ การบ้านจากเพื่อน					
11	<u>ด้านความกระตือรือร้นในการเรียน</u> นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการ เรียนและชอบทำกิจกรรมร่วมกับครู และเพื่อนๆในห้องเรียน					
12	นักเรียนไม่ชอบวิธีการสอนของครู จึง ไม่สนใจการเรียน					
13	นักเรียนใช้เวลาส่วนใหญ่พูดคุย สนุกสนานกับเพื่อนมากกว่าจะสนใจ เรื่องการเรียนรู้					
14	เวลาเรียนนักเรียนตั้งใจฟังครูผู้สอนทุก ครั้ง เพราะทำให้เข้าใจเนื้อหาของ บทเรียนได้ดี					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
15	ด้านการวางเป้าหมายในการเรียน นักเรียนเชื่อว่าการเรียนจะช่วยให้ นักเรียนประสบความสำเร็จของชีวิตได้ ในอนาคต					
16	นักเรียนไม่ได้คาดหวังอะไรจาก การเรียน					
17	เมื่อผลการเรียนต่ำกว่าที่ตั้งเป้าหมาย ไว้ นักเรียนไม่คิดจะปรับปรุง เพราะคิด ว่าตนเองได้ทำดีที่สุดแล้ว					
18	นักเรียนรู้สึกดีใจเมื่อได้ผลการเรียนดี ตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้					
19	นักเรียนรู้สึกหมดกำลังใจที่จะเรียนเมื่อ รู้ว่าผลการเรียนของนักเรียนด้อยกว่า เพื่อน					
20	นักเรียนมีการตั้งเป้าหมายการเรียนที่ ชัดเจน					
21	เมื่อนักเรียนประสบความล้มเหลวใน การเรียนนักเรียนจะพยายามหาวิธีการ ใหม่ๆ ที่จะเรียนให้ประสบความสำเร็จ					

ภาคผนวก ค
ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความศรัทธาต่อโรงเรียน

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
1. นักเรียนเต็มใจที่จะทุ่มเทความสามารถเพื่อช่วยให้โรงเรียนมีชื่อเสียง	6.28
2. นักเรียนคิดว่าโรงเรียนแห่งนี้ดีที่สุดสำหรับนักเรียนในการเรียนรู้วิชาการต่างๆ	9.75
3. นักเรียนคิดว่าครูโรงเรียนนี้มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป	5.16
4. นักเรียนคิดว่าโรงเรียนนี้มีบทบาทต่อการพัฒนาการศึกษาเป็นอย่างมาก	7.21
5. นักเรียนคิดว่าโรงเรียนนี้มีการจัดการศึกษาได้มาตรฐาน	5.40
6. นักเรียนคิดว่าโรงเรียนนี้ได้ปรับปรุงบรรยากาศที่ส่งเสริมต่อการเรียนรู้	6.95
7. นักเรียนคิดว่าเมื่อจบการศึกษาจากโรงเรียนนี้แล้วสามารถสอบเรียนต่อในระดับมัธยมได้ง่าย	5.79
8. นักเรียนรู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นนักเรียนโรงเรียนนี้	8.23
9. นักเรียนคิดว่าโรงเรียนแห่งนี้ทำให้ผู้ที่จบการศึกษาไปแล้วประสบความสำเร็จในชีวิต	5.30
10. ญาติพี่น้องของนักเรียนส่วนใหญ่จบจากโรงเรียนนี้	5.19
11. นักเรียนมีความมั่นใจว่าเมื่อจบจากโรงเรียนนี้แล้วักเรียนมีโอกาสนในชีวิตเหนือคนอื่น	6.82
12. นักเรียนรู้จักโรงเรียนนี้จากการจัดกิจกรรมต่างๆของโรงเรียน	6.53

* มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .849

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
ด้านการคาดการณ์ไกลและด้านการตัดสินใจ	
1. นักเรียนชวนหาความรู้อยู่เสมอ เพื่อความก้าวหน้าในอนาคต	4.38
2. ถ้านักเรียนตั้งใจเรียนในวันนี้ นักเรียนมีโอกาสประสบความสำเร็จในวันหน้า	6.33
3. นักเรียนไม่คิดถึงอนาคตเพราะเป็นสิ่งที่ยังมาไม่ถึง	5.02
4. นักเรียนไม่ต้องการเรียนหนังสือให้สูงเพราะทำให้เสียเงินทองโดยเปล่าประโยชน์	6.61
5. นักเรียนอดทนต่อการเรียนไม่ว่ายากลำบากเพียงใด เพื่อความสำเร็จในอนาคต	8.89
ด้านการแก้ปัญหาและด้านการวางแผน	
6. นักเรียนไม่ชอบการวางแผนการเรียนไว้ล่วงหน้าเพราะมักไม่เป็นไปตามแผน	7.39
7. นักเรียนมักปล่อยปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนให้คลี่คลายไปเองโดยไม่หาทางแก้ไข	8.33
8. นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้เสร็จตามกำหนดเวลาได้ทุกครั้ง	4.86
9. นักเรียนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคเมื่อไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน	8.34
10. นักเรียนมักมองข้ามการวางแผนก่อนการเรียนเพราะเห็นว่าไม่ใช่สิ่งที่จำเป็นต่อการเรียน	8.01

* มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .682

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
พฤติกรรมของนักเรียนปฏิบัติต่อผู้ปกครอง	
1. นักเรียนจะปรึกษาผู้ปกครองเป็นอันดับแรกเมื่อนักเรียนมีปัญหา	4.76
2. นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายเวลาพูดคุยกับผู้ปกครอง	7.43
3. เมื่อนักเรียนมีปัญหา นักเรียนสามารถขอคำแนะนำจากผู้ปกครองได้	6.81
4. นักเรียนพร้อมทำตามกฎระเบียบที่ผู้ปกครองได้วางไว้	6.99
5. นักเรียนปฏิเสธคำสั่งของผู้ปกครอง	5.59
6. นักเรียนเชื่อมั่นว่าผู้ปกครองเป็นบุคคลที่พึ่งพาได้	6.35
7. เมื่อมีปัญหาในเรื่องต่างๆ นักเรียนจะไม่ยอมเล่าให้ผู้ปกครองฟัง	7.83
8. นักเรียนไม่กล้าซักถามถึงสิ่งที่นักเรียนสงสัยกับผู้ปกครอง	7.07
9. นักเรียนรู้สึกไม่พอใจ เมื่อผู้ปกครองซักถามเรื่องส่วนตัวของนักเรียน	10.70
10. นักเรียนพยายามปกปิดผลการเรียนไม่ให้ผู้ปกครองรับรู้	6.26
11. นักเรียนไม่พอใจ เมื่อผู้ปกครองได้ถามถึงเรื่องการเรียนของนักเรียน	6.73
12. นักเรียนกับผู้ปกครองชอบไปไหนมาไหนด้วยกันเสมอ	4.45
13. นักเรียนไม่สนใจคำตักเตือนของผู้ปกครอง	9.38
14. นักเรียนพร้อมที่จะขอโทษเมื่อทำผิดกับผู้ปกครอง	3.14
พฤติกรรมของผู้ปกครองที่ปฏิบัติต่อนักเรียน	
15. ผู้ปกครองคอยตักเตือนให้นักเรียนทำการบ้าน	2.61
16. ผู้ปกครองไม่สนใจว่านักเรียนจะเรียนเกี่ยวกับอะไร	7.77
17. ผู้ปกครองพานักเรียนไปไหนมาไหนด้วยกันเสมอ	6.36
18. ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาอยู่กับนักเรียน	5.78
19. ผู้ปกครองให้คำปรึกษากับนักเรียนเมื่อนักเรียนมีปัญหา	6.35
20. ผู้ปกครองชมเชยนักเรียนเมื่อนักเรียนมีผลการเรียนที่ดี	7.23
21. ผู้ปกครองหาเวลาไปร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนกับนักเรียน	3.02
22. ผู้ปกครองไม่ไว้วางใจนักเรียนในการทำกิจกรรมต่างๆ	6.95
23. ผู้ปกครองชอบดูตำราว่ากล่าวนักเรียนอยู่เป็นประจำ	6.90
24. ผู้ปกครองจะพูดให้กำลังใจเมื่อนักเรียนมีเรื่องไม่สบายใจ	6.41

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
25. ผู้ปกครองให้อภัยนักเรียน เมื่อนักเรียนทำความผิดพลาด	6.79
26. ผู้ปกครองและนักเรียนมักมีกิจกรรมทำร่วมกัน เมื่อมีเวลาว่าง	6.97
27. ผู้ปกครองไม่เคยให้คำปรึกษาใดๆกับนักเรียน	7.56
28. ผู้ปกครองรู้เห็นและยอมรับในกิจกรรมต่างๆที่นักเรียนทำ	7.37
29. ผู้ปกครองช่วยนักเรียนหาทางแก้ไข เมื่อนักเรียนมีปัญหา	7.29

* มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .899

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
1. ผู้ปกครองอยากให้เด็กเรียนตั้งใจเรียนในทุกวิชา	7.47
2. ผู้ปกครองต้องการให้เด็กมีความรับผิดชอบในการเรียน	8.90
3. ผู้ปกครองต้องการให้เด็กเรียนประสบผลสำเร็จการเรียน	8.22
4. ผู้ปกครองบอกนักเรียนเสมอว่า ไม่ว่าผลการเรียนจะออกมาเป็นอย่างไร ขอให้เด็กตั้งใจเรียนและเป็นเด็กดีก็พอแล้ว	8.39
5. ผู้ปกครองต้องการให้เด็กเรียนอ่านหนังสือทุกวันเพื่อให้ได้คะแนนดี	9.36
6. ผู้ปกครองต้องการให้เด็กเรียนมีผลการเรียนที่ดี	11.32
7. ผู้ปกครองต้องการให้เด็กเรียนหมั่นทบทวนบทเรียนต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ	9.75

* มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .837

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
การสนับสนุนด้านวัตถุ	
1. ผู้ปกครองซื้ออุปกรณ์ทางการเรียนให้นักเรียนอย่างพอเพียง	4.79
2. ผู้ปกครองให้นักเรียนเรียนพิเศษเพิ่มเติมตามที่นักเรียนต้องการ	4.71
3. ผู้ปกครองจัดเตรียมสื่อส่งเสริมการเรียนรู้ไว้ให้นักเรียน	7.88
4. ผู้ปกครองดูแลค่าใช้จ่ายเรื่องการเรียนของนักเรียน	5.86
5. ผู้ปกครองจัดหาเครื่องแบบนักเรียนให้แก่นักเรียน	6.22
6. เมื่อมีงานกิจกรรมของนักเรียนผู้ปกครองจะให้การช่วยเหลือด้านเงินทุน	5.26
7. ผู้ปกครองจะหลีกเลี่ยงการซื้ออุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการเรียนให้กับนักเรียน	8.79
8. ผู้ปกครองจะจัดหาหนังสือและเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเรียนให้กับนักเรียน	4.98
9. ผู้ปกครองปฏิเสธที่จะให้นักเรียนไปเรียนพิเศษ	7.79
10. ผู้ปกครองจะให้รางวัลเมื่อนักเรียนมีผลการเรียนดี	5.45
การสนับสนุนด้านวาจา	
11. ผู้ปกครองช่วยสอนการบ้านเมื่อนักเรียนมีปัญหาหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับการบ้าน	6.23
12. ผู้ปกครองไม่มีเวลาพูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน	11.60
13. ผู้ปกครองบังคับให้นักเรียนเลือกเรียนในสิ่งที่ผู้ปกครองกำหนด	8.83
14. ผู้ปกครองไม่มีเวลาพูดคุยกับนักเรียน	7.97
15. ผู้ปกครองต่อว่านักเรียนในเรื่องการเรียน	7.70
16. ผู้ปกครองชมเชยนักเรียนเมื่อนักเรียนเรียนได้คะแนนดี	9.45
17. ผู้ปกครองให้กำลังใจนักเรียน เมื่อนักเรียนมีปัญหาการเรียน	7.37
18. ผู้ปกครองแนะนำเรื่องเรียนตามแนวทางที่นักเรียนเป็นคนเลือก	5.21
19. ผู้ปกครองไม่สามารถเป็นที่ปรึกษาในเรื่องการเรียนให้กับนักเรียนได้	9.85
20. ผู้ปกครองไม่พูดอะไรเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน แม้ว่านักเรียนจะทำคะแนนได้ดี	8.34

* มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .859

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
สถานที่เรียน	
1. ห้องเรียนมีมุมการเรียนรู้	5.66
2. ห้องเรียนเป็นระเบียบเรียบร้อย	5.75
3. ในห้องเรียนมีการจัดบอร์ดนิทรรศการเกี่ยวกับวิชาความรู้ต่างๆ	7.36
4. บอร์ดในห้องเรียนมีการปรับปรุงอยู่เสมอ	6.20
5. ห้องเรียนมีบอร์ดความรู้ให้นักเรียนได้อ่านเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้	6.84
6. ห้องเรียนไม่มีการปรับปรุงมุมการเรียนรู้ต่างๆ	8.35
7. ห้องเรียนสกปรก	7.16
8. ห้องเรียนมีแสงสว่างไม่เพียงพอ	6.43
สื่อ อุปกรณ์การเรียน	
9. ห้องเรียนมีหนังสือเพียงพอ	6.49
10. สื่อและอุปกรณ์การเรียนอยู่ในสภาพที่ดีพร้อมใช้งาน	10.09
11. สื่อและอุปกรณ์การเรียนมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน	8.07
12. หนังสือในห้องเรียนมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	6.19
13. เอกสารต่างๆในห้องเรียนไม่มีการปรับปรุงให้ทันสมัย	5.62
14. สื่อและอุปกรณ์ในห้องเรียนจัดเก็บไว้ไม่เรียบร้อย	9.05
15. นักเรียนสามารถนำสื่อและอุปกรณ์ในห้องเรียนมาใช้ได้ง่าย	5.90
16. สื่อและอุปกรณ์ในห้องเรียนไม่มีความเหมาะสมต่อการเรียนรู้ของนักเรียน	5.57
17. สื่อและอุปกรณ์ในห้องเรียนมีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาความรู้ที่เรียน	5.77
18. สื่อและอุปกรณ์ในห้องเรียนใช้งานยาก	3.87

* มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .827

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
พฤติกรรมของนักเรียนที่ปฏิบัติต่อครู	
1. นักเรียนให้เกียรติ และยกย่องครู	7.47
2. นักเรียนมักขอคำปรึกษาจากครู	7.71
3. นักเรียนตั้งใจฟังขณะที่ครูสอน	4.66
4. นักเรียนไม่สนใจคำพูดของครู	5.30
5. นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครูอย่างเคร่งครัด	5.04
6. นักเรียนมีความเบื่อหน่ายเมื่อครูสอน	8.33
7. นักเรียนเชื่อถือในสิ่งที่ครูสอน	6.09
8. เวลาพบครูนอกห้องเรียน นักเรียนจะทำความเคารพครู	6.93
9. เวล่านักเรียนมีปัญหาในการเรียนนักเรียน มักจะไปขอคำแนะนำจากครูเสมอ	5.25
10. นักเรียนมักนินทาครูลับหลัง	7.15
11. นักเรียนไม่ไว้วางใจในตัวครู	8.66
12. นักเรียนไม่อยากเข้าเรียน	11.04
13. นักเรียนเต็มใจให้ครูเป็นที่ปรึกษาเวลามีปัญหาด้านการเรียนและด้านส่วนตัว	6.02
14. นักเรียนไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของครู	8.68
พฤติกรรมของครูที่ปฏิบัติต่อนักเรียน	
15. ครูมีความเป็นกันเองกับนักเรียน	5.03
16. ครูให้ความช่วยเหลือนักเรียนเสมอ	8.52
17. ครูมักขาดสอนในชั่วโมงเรียนของนักเรียน	7.30
18. ครูไม่ค่อยมีเวลาให้กับนักเรียน	7.90
19. ครูสามารถให้คำปรึกษากับนักเรียนได้ เมื่อนักเรียนมีปัญหา	6.92
20. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น	10.17
21. ครูไม่ไว้วางใจในตัวนักเรียน	10.23
22. ครูชอบต่อนักเรียน	10.85

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
23. ครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน	7.48
24. ครูมีความรักและความห่วงใยให้กับนักเรียน	8.95
25. ครูมีความตั้งใจในการอบรมสั่งสอนนักเรียน	7.89
26. เมื่อนักเรียนทำผิดพลาด ครูพร้อมที่จะให้อภัยเสมอ	10.76
27. ครูเป็นผู้นำที่จะสอนนักเรียน	9.06*
28. ครูให้กำลังใจนักเรียนในการเรียน	7.53*

* มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .910

ตาราง 14 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
1. นักเรียนเข้ากับเพื่อนได้ดี	4.40
2. นักเรียนรู้สึกว่าเป็นเพื่อน ไม่สนใจว่านักเรียนจะเสนอความคิดเห็นอะไร	4.46
3. นักเรียนกับเพื่อน มีการช่วยเหลือพึ่งพากัน	6.79
4. เมื่อนักเรียนมีปัญหา เพื่อนจะให้ความช่วยเหลือนักเรียน	6.05
5. นักเรียนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับเพื่อน	6.75
6. นักเรียนชอบไปไหนมาไหนกับเพื่อนด้วยกันเสมอ	4.53
7. นักเรียนคิดว่า ความรู้สึกของเพื่อน เป็นเรื่องเล็กน้อย	6.35
8. นักเรียนและเพื่อนยอมรับสิทธิซึ่งกันและกัน	10.38
9. นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในเรื่องต่างๆ	5.99
10. นักเรียนชอบทะเลาะกับเพื่อน	5.89
11. นักเรียนกับเพื่อน เรียนรู้ที่จะเป็นผู้ให้และผู้รับ	8.93
12. นักเรียนไม่มีความไว้วางใจในตัวเพื่อนของนักเรียน	7.15
13. นักเรียนมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับเพื่อน	8.48
14. นักเรียนปฏิเสธที่จะเข้าร่วมกลุ่มกับเพื่อน	8.16
15. นักเรียนกับเพื่อนมีความห่วงใยให้กันและกัน	10.37
16. นักเรียนไม่สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนได้	8.11
17. เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อน นักเรียนจะพยายามปรับความเข้าใจกับเพื่อนให้เร็วที่สุด	5.83

* มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .840

ตาราง 15 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
1. นักเรียนจะเข้าเรียนเมื่อเพื่อนชวนเท่านั้น	8.15
2. นักเรียนชอบครูที่สอนตามเพื่อนที่อยู่ในกลุ่มของนักเรียน	9.17
3. นักเรียนชอบอ่านหนังสือเหมือนเพื่อนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน	11.76
4. นักเรียนเห็นเพื่อนได้รับรางวัลจากการร่วมกิจกรรมในการเรียน นักเรียนจึงไปร่วมกิจกรรมนั้นบ้าง	10.34
5. นักเรียนตั้งใจเรียนหนังสือเพราะต้องการเรียนหนังสือเก่งเหมือน เพื่อน	4.51
6. นักเรียนสนใจการเรียนเพราะเห็นว่าเพื่อนทุกคนในกลุ่มสนใจในการ เรียนเช่นเดียวกัน	5.22
7. เพื่อนในกลุ่มของนักเรียนไม่ตั้งใจเรียนในวิชาที่ไม่ชอบ ทำให้ นักเรียนไม่ชอบวิชานั้นๆด้วย	6.20
8. ในวันหยุดเพื่อนจะชวนนักเรียนไปหาความรู้เพิ่มเติมภายนอก ห้องเรียนเสมอ ยกตัวอย่างเช่น ตามสถานพิพิธภัณฑ์ หอสมุดแห่งชาติ เป็นต้น	7.36
9. นักเรียนตั้งใจเรียนเพราะต้องการได้รับรางวัลและคำชมเชยจาก ผู้ปกครองหรือครูเหมือนเพื่อนคนอื่นๆ	8.87

* มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .773

ตาราง 16 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียน

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
<u>ด้านการวางแผนในการเรียน</u>	
1. นักเรียนเตรียมตำราเรียน และอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมทุกวัน	3.58
2. นักเรียนจัดตารางเวลาในการเรียนในแต่ละวัน เพื่อจะได้ทำในสิ่งต่าง ๆ ได้ทันกำหนดเวลา	5.86
3. นักเรียนไม่ชอบการวางแผนการเรียนในอนาคต เพราะยังมาไม่ถึง	10.88
4. เมื่อนักเรียนตั้งใจว่าจะทำอะไรแล้ว แต่เมื่อถึงเวลานั้นจริงๆ นักเรียนก็ไม่ทำตามที่ตั้งใจไว้	4.97
<u>ด้านความรับผิดชอบในการเรียน</u>	
5. แม้ว่านักเรียนจะไม่ชอบเรียนในบางวิชา แต่นักเรียนก็จะตั้งใจเรียน	4.12
6. นักเรียนจะไม่สนใจเรียนเมื่อมีปัญหาในวิชาที่ยากจะเข้าใจ	7.08
7. นักเรียนต้องการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ เพิ่มเติมนอกเหนือจากที่เรียนในห้องเรียน	3.39
8. นักเรียนไม่สนใจในเรื่องของการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องการเรียน	8.56
9. เมื่อได้รับมอบหมายงานจากครู นักเรียนจะรีบทำให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด	4.47
10. เมื่อนักเรียนขาดเรียน นักเรียนไม่ได้ติดตามและสอบถามบทเรียนหรือการบ้านจากเพื่อน	6.21
<u>ด้านความกระตือรือร้นในการเรียน</u>	
11. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและชอบทำกิจกรรมร่วมกับครูและเพื่อนๆในห้องเรียน	6.55
12. นักเรียนไม่ชอบวิธีการสอนของครู จึงไม่สนใจการเรียน	15.15
13. นักเรียนใช้เวลาส่วนใหญ่พูดคุยสนุกสนานกับเพื่อนมากกว่าจะสนใจเรื่องการเรียน	5.08
14. เวลาเรียนนักเรียนตั้งใจฟังครูผู้สอนทุกครั้ง เพราะทำให้เข้าใจเนื้อหาของบทเรียนได้ดี	5.66

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อความ	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
ด้านการวางแผนเป้าหมายในการเรียน	
15. นักเรียนเชื่อว่าการเรียนจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จของชีวิตได้ในอนาคต	6.41
16. นักเรียนไม่ได้คาดหวังอะไรจากการเรียน	10.13
17. เมื่อผลการเรียนต่ำกว่าที่ตั้งเป้าหมายไว้ นักเรียนไม่คิดจะปรับปรุง เพราะคิดว่าตนเองได้ทำดีที่สุดแล้ว	9.79
18. นักเรียนรู้สึกดีใจเมื่อได้ผลการเรียนดี ตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้	8.69
19. นักเรียนรู้สึกหมดกำลังใจที่จะเรียนเมื่อรู้ว่าผลการเรียนของนักเรียนด้อยกว่าเพื่อน	7.73
20. นักเรียนมีการตั้งเป้าหมายการเรียนที่ชัดเจน	4.76
21. เมื่อนักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนนักเรียนจะพยายามหาวิธีการใหม่ๆที่จะเรียนให้ประสบความสำเร็จ	5.34

* มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .846

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล

กฤษณาพร พวงชัย

วันเดือนปีเกิด

1 สิงหาคม 2525

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

41/3 หมู่บ้านโอบีรีต 3 ซอยโชคชัย4 ถนนลาดพร้าว
แขวงลาดพร้าว เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร

เบอร์โทรศัพท์

02-5141511

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2537

ประถมศึกษา

จากโรงเรียนสายน้ำทิพย์

พ.ศ. 2543

มัธยมศึกษา

จากโรงเรียนสายน้ำผึ้ง

พ.ศ. 2547

ศิลปศาสตร์บัณฑิต (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์)

จากมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2552

การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา)

จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร